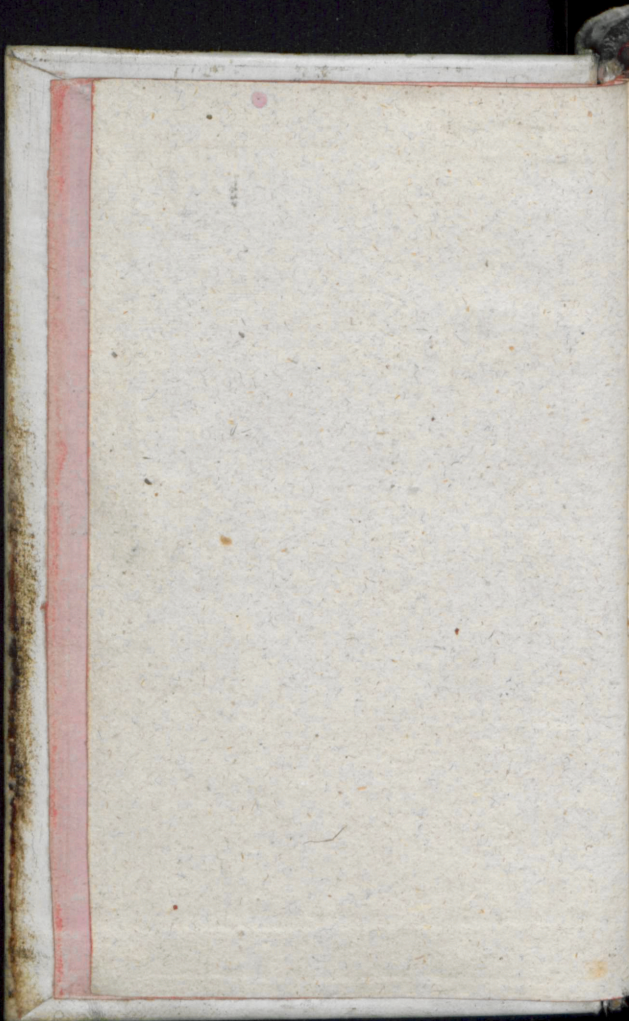
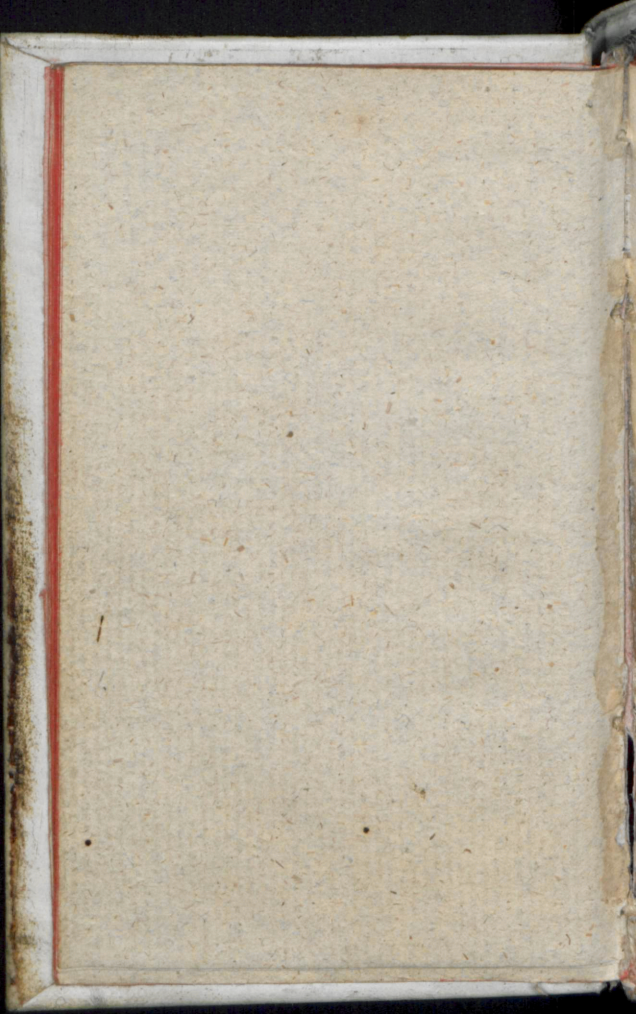

B.M.K. T. 692.

Hidings: G. 1. 100.
(132-133. 1.)

Bibl. Hung. Sankowichiane
L. ord. 10.

RMH T. 692
NOVISSIMA
TVBA,

az az.

ITILETRESER
KENTŐ VTOLSO
TROMBITASZO.

Mely *M. 1639*

Ez kis könyvben keresszényi hat ki-
váltkeppen való Beszélgete-
sekben Osztatot el. *M. 1639*

KELLYETEK FEL HA-
LÓTTAK, IÓVETEK
AZ ITILETRE.

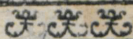
Deakbul Magyarra forditatot
DARHOLCZ CHRISTOPH
Altal.

Cassan 1639. Esztendőben.

D. Augustinus.

Nihil sic revocat ho-
mines à peccati con-
suetudine, sicut Mor-
tis & Diei Novissi-
mæ recordatio.

A Z

NEMZETES ES VI
TEZLEOFINTHAI
DARHOLCZ
FERENCZNEK

*Mint Szerelmes Atyának hol-
tig valo engedelmes szolgálattya
ajanlya, es minden idvössleges
jokat kíván Istenül.*

NYILVAN vagy on ke-
gyelmednel, hogy ez el
mulo 1638. Esztendő
ben, egy Bőcsületes Tudosember
TOLNAI IANOS Vram, egy
nehany Esztendőig valo sok buy-
dolasi, Tengeren es földön va-
lo járasi után, nagy dicziretes
rudomannyal, Isten segítségé-
ből közinkben alá érkezvén An-
gliabul, Tudos Tarfaival egygyüt

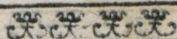
A z

lato-

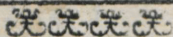
latogatot vala megh engemet-is
Finthai hazamnal. Kivel az felső
Országokban lőtt neminemű dol-
gokrul, azoknak allapattyokrul,
az lakosok magok viselésiokrul, es
egyéb hasznos sők idvősleges dol-
gokrul beszélgetne, az beszélgetes
közben áda egy kis Deak köny-
veczket. Mellyet ő kegyelme
NOVISSIMA TVBANAK,
az az, **ITILETRE SER-**
KENTŐ VTOLSO TROM-
BITASZONAK Nevez.
Mellyet midőn nekem ayanlott
volna. Kére azon (hogy ha az
Deáki Tudományban es az Ma-
gyar fő ékes folyasaban annyi e-
rőmet itellem hogy azt Magyarra
fordithassam) ne nehezteljem
munkajat fel vőnrem.

Kir mikor el olvastam volna,
Elsőben-is erőtlennégemet, az u-
tan fokatlanlagomat, es efféle
dere-

derekas dolgokhoz való méltat-
lanlagomot gondoltam: De az
fok fűp dolgok olvasásatul (mel-
lyek ez kis könyvben vadnak)
meghgyőzetvén, reá vevem ma-
gamat hogy az ő kegyelme kéré-
senek engedgyek, es az mint az
én elmém éri Magyarra fordiczá.

Mert minden lelki idősege
kivanó Keresztén embernek
minden állapotat le írja. Fő-
képpen utolsó orajan, mint tusa-
kodgyék az HALAL az TE-
STEL, az TEST az LELEK-
KEL, es mint áltassa f. nyomja el
néha, lok hízeltkedesivel az TEST
az LELEKET holot az LELEK
volna ASZSZONYA az TEST-
NEK, az TEST penigh SZOL-
GALOIA az LELEKNEK.
Az után mint allyon elől az VI-
LAGH az TEST es az EÖR-
DÖGH; Az Eördögh az Te-

stet es ez vilagot igyekezzén
el haytany, sok kesértetbol
gyótri slanyargattya es mind ket-
tőt az vesedelemben akarja tabi-
tany. Azomban mint érkezzék
el az kis Biro az LELKI ISME-
RE T es maga az EMBER a-
zok is mint vetekedgyenek egy-
massal előnkben adgya. Sőt az-
zal sem elegendvén megh az LEL-
KI ISMERET az BŰNRE
tamad es a val semben álván sör-
nyen feddőzik véle. Az után
mikor az boldogult LELK
az testből ki mégyen, mint vegye
körül az kegyelem, es az Istennel
sinrűl sinre mint befelleyen. Utol-
sor az Isten sicut VAROSABAN
jutvan mint nyerje el az boldog-
ságot, midőn megh hallya amaz
utolso Trombita söt. K E L-
LYETEK FEL HALOTTAK
IÓ VETEK AZ ITILETRE.

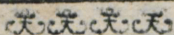
Ez id-

Ez idvölleges es minden Ke-
rehtyen embernek utolso orajara
tartozo dolgokat latván, hogy
mind mának s-mind magamnak
hasznosok, vekony, elmém szerint
az mint tudtam Magyarra fordí-
tottam.

Istlehet megh vallanom méltó
hogy efféle dolgok fordítása nem
engemet illetne, hanem az kik
hőveb értelemmel bírnak nálam-
nal: De megh gondolvam azt
hogy illyen kicsiny dologgal de-
rekes Tudos ember baylodni sé-
gyenlene, sőt moczkolodásnak
tartana, hozzá egyik sem fogot
volna, két közben csak egy
maradna, az Déaki tudomány
kívül valo emberek eleiben nem
kőlt volna.

Előttek viselvén azt is hogy
az én kegyelmes Istenemnek tar-
tozom hálá-adással, minden jöte-

és sűleinknek nem adhatunk ele-
gedendő halakot. *Dat pyra,*
dat poma qui non habet alia dona.
Kedveskedik ember körtvellyel
álmával, ha nem bővölködik e-
gyéb ajándékkal. En is vékony
ertelmem f elmem gyűmölcszi-
vel kedveskedem kegyelmednek
nint hogy egyéb ajándéknak be-
rit nem teherem most ez sűk i-
dőn, kegyelmedet kérem vegye
kedvesen tőlem. Isten tarozia
megh jo eggeslegben kegyelme-
det sok Eőstendőkig. Irtam Fin-
can az magam hazanal Boldogh
Aőfony hávanak 12 Napjan
1639. Eőstendőben.

Ar

*Kegyelmed Engedelmes
fia Bolgaja.*

Darholcz Christoph.

IN

NOVISSIMAM

TVBAM

A

Generoso Domino

CHRISTOPHORO

DARHOLCZ de

FINTA

*Hungarico Idiemate perpo-
lite donatam, Sancta ad-
gratulatio.*

Per

Nemesen hasznosb dologh az
kegyes életnel, a.

b. Bekeesség szeretet igaz belid-
ségnel, lob ez Isten előtt minden
draga kincznel c.

d. S. Országokot győző hádi vi-
tesfégnél.

1. Ti-
moth.

4. 8.

b.
Heb.

12. 4.

c.
Act. 3.

v. 6.

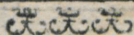
Prov.

16. v. 8.

d.

Prov.

16 v. 2.

c.
Iacob.

v. 17.

f.

Luc. 8.

11. 8

Matth.

5 v. 14.

h.

Act. 14

v. 32.

i.

1. Cor.

13. per

torum

Luc 8

15.

k.

1 Cor

10. v.

31. 33.

l.

Luc. 8.

v. 15.

m.

Rom.

11. v.

29.

n.

Az igazito hit ebből ismertetik

e.

f. Mert Szent Lélek magva, s-
hova esik fenlik.

g. Hegyen épült város el nem
rejtethetik,

h. Nyomorúság alatt inkább ne-
vekedik. Valahol ez, vagyon ma-
gatkimutattya i.

Egyik embert maftul hamar
meghvalóttya, k.

Virágot mert meghert gyümöl-
czie jutattya l.

Ha igaz erejét mind végigh meg-
tarta, m.

Ez kegyettség soha munkáját
nem bánnya, n.

o. Lelki aratásban ha idejét lat-
nya, Mas ember resistget ma-
gara nem vonnya, p.

Rözsönstges javat mindennek ki-
vannya q. | Ez ke-

Ez kegyesség hozot D A R,
H O L C Z C H R I S T O P H erro,
Hogy ez Deák könyvet hozzád
Magyar nyelvre,

Mellyel tanitokat öziönöz tíf-
tekre, Hogy fel serkennyenek
ők is effélékre.

Ely sokkaigh ezért Istennnek
s Hazádnak

Vegyed bő jutalmat az Vrtul
munkádnak,

Elmednek erei meg ne lan-
kadgyanak,

Hasonlo Munkára söt inkább
folyjanak.

Stephanum Sellyei Balogh.
LECTOR IPIO.

Quisquis amat Dominum, temnens
mala facta nefandi
Corporis, Extremam pelege queso
Tubam.

Idem Step: Sellyei B.

1. Cor.

13. o

Act. 9

v. 17. p.

2. Cor.

11 v. 17.

p. 2

Cor. 11

v. 28.

q. 1.

Cor. 7

v. 7.

ELSŐ BESZELGE- TES.

Az Halal, az Test es az
Lelek beszélgetesi.

Halal. Nyilatok Aytót.

Test. Kilehet az ki ily méresz
parancziolattal Zörget?

Halal. Az ki addigh semmi-
keppen el nem megyen valamigh
hozzatok be nem mehet.

Test. Az ayto hasadékJan
majd megl tekintem, ha méltó
vagy az mi fallalunkra, ha nem,
bár sokkaigh zörgecs sem jöss be.

Halal. Lassad mit gondols?
be fogaczé.

Test. Oh Isonyu rettenetes
vilagtallan czuda; Soha itt nem
jár; eregy minden vesélyre: ha
mind holigh zörgecz sem jöss ide.

Halal.

Halal. De bizony bé megyek.

Test. Vallyon az Asszonyom
hire nélkül bejössé?

Halal. Mind Asszonyod, mind
kényes szolgálója, s mind az egész
hazatok népe akarattya ellen is
bé megyek.

Test. Mit rontod az ayton
kat? avagy hitté valaki ide? Az
mi hazunknál te nálad külömb fő
emberek, deliab foglak, vigab
Társaink, Tündöklőb, s Ked-
vesb vendégink vadnak, Noha te-
is Vdvarinak lazzol, az mely Sim-
mán vifeled magadot.

Halal. Igazan mondod: Mert
mind az Vdvari állapához s
mind az külső dolgokhoz hozzá
alkalmaztatom magamot.

Test. Mond megh kérelek ki-
vagy?

Halal. Mind Nened Batyád.

Test. Tavozzal! mert ke- ter

Hier
mo.
phro
ditus.

termeserű vagy, mind férfi : mind
Asszony állat természetét viseled.

Halal. Vgyan el hisd hogy az
vagyok.

Test. Azért-is félek tőled
hogy két természetű vagy. De
mindazonáltal nem tudom, hogy
ha egy férfi-mind mind az férfiu
: mind az Asszony állati termésé-
tet viselheted-e? En inkább valami
rettentő czudának mondanalak.

Halal. Igaz hogy czüda, de
az te jövőendő állapotodnak tükö-
re vagyok.

Test. Kik voltak az te sū-
leid?

Halal. Azok az kik az tied.

Test. Hiszem magam két ke-
zemmel vartam volna inkább ki
semeket sūszimnek, hogy sem il-
lyen magzatot nemzettetek vol-
na.

Halal. Mindazonáltal nem-
zette.

zetteknek, mert az *Halal* az álma
hárapasatul, az gonosz ugyan an-
nak az meghköstölésabul jött.

Test. Meg-is honnan sar-
maztal?

Halal. Abbul az bűnből az
mellyette ezidekedtel.

Test. Hat vér szerint való atya-
fiak vagyunk.

Halal. Egy faj, egy nemzet-
ség, s egy törül valok vagyunk.

Test. Csak hogy mind erköl-
czünkben s mind Tagaikban,
igen keves hasonlatosságh talál-
tatik.

Halal. Megh vallom bizon-
nyal; De azért tagaidnak sépen
állásával, éltetését állatidnak egy-
ben elegyedéssel, testednek sép-
ségevel s gyorsaságával, sem te,
sem más az kiez egész vilagon él,
engem fellől nem haladhat.

Test. Honnan éreziem azt?

Halal.

Halal. Mert ugyan bűnön maga az Természet választot el engemet az felmetélésre: s Tudhatod azt hogy az Orvos Doctrok, mindenkor az olyan embert szokták választani az felmetélésre, az kijeles ép Testben.

Test. Az igaz dologh de olyak azok az kik halálra tiltettek. Talamec-is azok közöttben samalattal? Mivétkedéért szenveded az büntetést?

Halal. Igén trefas vagy, s ékes ábrázatodban jó leánzó; De Tarsod s leány kerő mekkad leszek azért.

Test. Ha, ha! Nem kívánok olyan tarsaságot, az ki magamban is gyűlölséget serezzen; Olyan ágyon-is felek fekünni, kimvőlegény helyeben ilyen yestő ifonyu cziuda legyen. El leszek inkább az házasságh nélkül, es ezen

sűzef-

Sűzességemben inkább vezetek
Maymot vagy valami állatot.

Halal. No ugyan megöllek
azért.

Tes. Vedd el az kezedet,
menny dolgozdra.

Halal. Engedgy edes Hugom
cziak gyengén fogva vislek el.
Ne vezekengyél ellenem, mert en-
gem el nem körülhecz; Ne késsél
mikor az halál mondgya meg
haló, mert én cziak meg sem
mozdulok akkor az mikor te so-
rongattatol; Minden sérelem
neikül fel kelek, mikor te meg
öltetted. Az ki tegedet el vett,
sem jó erkölcsűeknek, sem böl-
csiségnek, sem időnek nem
kedvez. De talám mondanád,
s méltan is penigh. Nincz sem-
mi isonyvab s kegyetlenb az *Ha-
lalnal.* Mert az emberek semé-
lyék nézére, vak, az könyörgé-
sek hal-

lek halgatalara, süket, es minden
halando embereket, semély va-
logatas nélkül meghólni, sem jo-
val, sem gonossal nem gondolván
könyörületlen s kegyetlen.

Teszt. Iay nekem segessenek!
hogy az én gyengén nevelt, vira-
gokkal, s gyönyörűleges jó illa-
tokkal, ékesített tagaimnak, il-
lyen iszonyu, rút, rettenetes, sa-
raz allatnak, kellesték ölelgetési-
re jutni?

Halal. Ne bannyad: Mert
ennek előtte is, te hozzád mind
testednek gyengeségéhez, mind
becziülleted méltóságához, es jó
erkölcsi dhoz képest hasonló szép
Asszonyokat, ez meztelen ka-
rommal, gyönyörűleges ölelgeté-
sekkel illetem.

Teszt. Eregy most is követled,
azokat, csak ennekem hagy bé-
két. Mert ugyan is ez en hur-

nyomogatni, gyengen Hegedű-
höz termet uyaím miképpen illet-
hetik, az te hidegh tetemeidet?
C. Az én verőfényen áranymodra
tündöklő, külömb külömb vira-
gokkal, es gyönyörűséges illatot
kal ékesitet hajam, miképpen
senyvedhesék Sas körmeodhöz
hason'ó uyaídot? Ez az en Tava-
si első viragokkal megh ekesitetet
féleles sima homlokom, az te hi-
degh kezeidtől, mint nyomatta-
thatik le? Avagy hóhoz hasonlo,
serelmes ölelgetesekre termet le-
jer karjaim, légh modu hidegh
karjaid alatt, miképpen fogyhalla-
nak el? Tanczra gyors labaim mi-
képpen bálhassanak az sötét sir-
ban? végezetre, az én nézésre
méltó szerelemhez való gyenge te-
stem, miképpen rothadna megh,
sötét helyen valami rof edény-
ben?

Halal.

Halak. Fogd meg az nyelve-
 det mert kéveset használ véle.
 Bar gyenge uyaidd Gyémantos
 gyűrőkkel ragyogyanak; Keczke
 bőrnél vékonyab hajaid arany mo-
 dra tündököllyenek; Tavaszi el-
 ső viragokkal ekesült széles sima
 homlokid el ne nyomattassanak;
 Fejér Borostsiannal ékeoseb karjaid
 nagy frissen fénylenek; Az re-
 falytalan labaid az bé vőtt közön-
 seges tanchoz sekjanak; De az
 te gyenge bőrdőnek külső részei
 es minden szépségi engem könyö-
 rületellegre nem inditanak. V-
 gyan is azért irnak engemet meg-
 holt f-el rothadot embernek ha-
 sonlatosságában, egy kasával, fül,
 orr, es szemek nélkül, cziak
 Cziontbul allonak: Mely képi-
 rok mestersege noha nem szinte
 szép de oh mely igen nagy f-rakva
 Titkos, mély értelemmeli! Aka-

ródé hogy megh feycziem? No-
 ha az külső kedveskedéssel nem
 gondolok, de mind azonaltal
 kedvedért megh czielekesem. E-
 zek azok az Titkos dolgok! Sze-
 mek nélkül vakon azért iratta-
 tom, hogy semély valogatás nél-
 kül senkinek hatalmara, gazdag-
 ságára nem nézek senkivel sem
 gondolok. Fülel nélkül azért;
 Mert azon háragom engesztelé-
 sére semmi könyörgést be nem
 veslek. Orr nélkül azért; Mert
 sem férfinak sem Asszonyallatnak
 kedveskedő illatozasi, nalam nem
 kellemeteselek. Meztelen iratom
 azért; hogy ez vilagiakat nem
 keresem, sem gazdagságra sem a-
 jandékra nem vagyodom. Bőr,
 Hus, vér nélkül azért; Mert en-
 gem az szép Asszonyok ékekségek
 gyönyörűsége, sem magok hia-
 ban valo mutogatások fényessé-
 ge, hoz-

ge, hozzájok nem édelihet.
 Nem ok nélkül azért; Mert abban
 sem férnat sem Afonyallatot nem
 tekintek, Vegezetre, Eles kása-
 val azért; hogy megh tessék ab-
 bul, hogy en ez földről minden
 embereket, mint az mezei buzat,
 es kerti fűvet, egy árant le kásal-
 lok, az melyről igen bépen ír az
 Poéta.

Sicut ante falcem seges

Ante mortem Summi Reges.

Mint az eles kása, egyárant le
 fokta vagia az bépfűvet,
 Így az halál horga fejeként el
 hagyja Kiralt s az bégenyeket.

Test. Oly megh engedtelhe-
 tetlen vagy? hogy senki nek nem
 kedvez?

Halal. Tellyeliséggel senki
 nek sem.

Test. Igen illetlen dolognak
 teczik az nekem, hogy az fel ser-

dült virágjában levő ifiakat az
beteges erejekben fogyatkozot
vén emberekkel együtt el hor-
gyad?

Halal. Iffiat vénetmindegy-
áránt.

Test. Mit használ hat az Iffiu-
sagh, ha az görbe vénseggel eg-
gyüt az halalban kell merülni.

Halal. Ha az állapotot megh-
tekinted, mindketten hálandok,
mint azt az minden napi dolgok
ki meneteli előnkben adgya, mert
mint hogy az Iffiak hamar megh-
hálhatnak, úgy annal inkább az
vének nem élhetnek. Mivel az
véneknek bintén az aytajokban
vagyon, az Iffiak után penigh o-
lalkodik. Az véneknek bintese-
mek előtt, az Iffiaknak hátok
meget lefeskedik az *Halal*.

Az Cziörceziómő gyermekfégnék,
hálala az sollo gyermekfégh, az

B

sollo

So-
crat.

Sene-
ca

hollo gyermekfeghnek, az fel ser-
dült Iffiusagh, az fel serdült Iffiu-
sagnak, az viragzo Iffiusagh, az
viragzo Iffiuságnak, az megért
emberlégh, az megh ért ember-
féghnek az vénlégh, az vénlégh-
nek az Agsagh, az Agságnak halá-
lamaga az *Halal*. 2. Innen esed-
ben veheted. hogy nem lehet oly
reytek hely kiben be ne férkez-
hessék az halál.

Test. Iay! Gondolkođtam
em árrul, de az mint esemben vet-
tem megh czialattam, mert azt
vélttem hogy az Iffiusagh viragja-
ban élők, ne kölsőzzenek ki oly
hamar az gyönyörűségéből, lőt az
halállal bekelességek levén, hosu
f-boldogh eletek legyen

Halal. Igen rövid boldog-
sagh, az kit követ Romlandóság.

Test. Bator rövid legyen-is,
de kiczioda az az ki azt ne kivan-

na?

Halal.

Halal. Az ki megh mit éle-
tet él.

Test. Az sem halnamegh örö-
mest ha lehetne.

Halal. Nem olvaftade? hogy,
a. Iob avagy nem sületni, avagy
hamar megh halni? Hogy, b.
Az megh holt ember boldogab
az élönel? Hogy, c. Az Halal
hoz semmi nincz hasonlob az a-
lomnal? Hogy, d. Az halal
aytaja az gonosznak, az nyomo-
rusagos életnek nyugalom he-
lye, es erős Záros helyüvé valo
költözés? Hogy e. Mindennek
megh kellyen halni, es minden
nyomorusagnak az halalban le-
gyen vegy? Hogy. f. Az ha-
lal mind boldogab semind dicziós,
segeseb az életnel?

Test. Nem tagadom, én eze.

a.
Me-
nan
der.

b.
Ibi-
dem.

c.
Cato.
Maior
d.

Cice-
ro
in
Tusc-
e.

Ibi-
dem.
f.

Eschi-
lus.

ket sokszor hallottam, de el nem hittem sőt még meg sem emlékeztem róla.

Halal. Azt Tartom ki ment az elmedből

Test. Könnyen el felelythetjük azokat az mellyeket eziak eleg hűünk.

Halal. Mond meg ugyan, igen kerlek, ha nem hiszed hogy egyser meg kellyen halnod?

Test. El hiszem; de az utolsó Itélet napját még ez után sok idővel reménlem.

Halal. Az kedvünk szerint való dolgokat soktuk reménleni, de az gonoszoktól félünk. Mi lehet nehezebb dologh mint örönké buydosni ez az utazásban embernek életet végezni.

Test. Igen könnyű út az, az ki az uton Iaronak kedves.

Halal. Kedvesnek gondolok

Ehsé-

Ehséget, bomyusagot, sok munkat szenvedni, az mely nyilván való nyűgie s. kötele életednek.

Test. Az mely dolgot megh sokunk nem tetszik neheznek, az miben minden nap vagyunk, meg sokva azt, nem-is érezzük.

Halal. Vallyon nem jól tennek az veled, az ki ilyen nagy nyűghűl megh oldozna s. szabaditana?

Test. Igen is jó, ha el bihet. nem hogy megh vagyok kötötve.

Halal. Halgas kérlek, nem de ez nyomoruságok nem nyűgök s. köteleke?

Test. Engedgy kérlek miglen el hissem, addigh ki nem megyek előled valamigh el nem hissem.

Halal. Igen Roka ravaslagat forgatod; Azt nem czielekefem hogy ugy megh ne czialy, az mint

egyſzer egy megh trefalt vala, az
 ki midőn latta volna hogy mér-
 ges nalamnal (kit mindenkor ke-
 zembem ſoktam, viſely) körü-
 lőtte halálra forgodnam, azt ki-
 vana cziak tőlem, hogy addigh
 ne ſércezem halalos ſebbel; mi-
 glen minden imatſagit derekaſon
 s éppen el nem végezné, azokat
 el vegezve, mind megköſönny,
 s mind az halálnak engedni kés-
 lenne. Kinek hogy ebben enge-
 delmes lők, ſőt ugyan hitel is fo-
 gadást tők, hogy addig nem ha-
 borgatnam, valamigh imatſagat
 mind el nem végezve, úgy megh
 jaczottata, hogy fel fogadta,
 hogy ſoha életőben nem ima ko-
 zik cziak az halalt kerülheſſe el.
 Könnnyű azt el nem hinni az mit
 nem akarunk. De te veled mai-
 képpen banom, hogy ez ſok hia-
 ban vélekedéſektől üreſleggyél.

Annak.

Annakokaétt Teftednek lágya-
gatted le, es haycz hozzam fűley-
det, mert idvősséges dolgok felől
szollok, mellyeket igen kennyű
meg tanulnod; ha figyelmetesen
halgatsz; cziak halgaszra, s esed-
ben veheted, hogy tisztellegesen
leszen dolgod.

Test. Eödrömett meg h halga-
tnam, Cziak semélyed ne latnam.

Halal. Ottan dughd be se-
meidet, cziak fuleidet haycz ide,
Elsőbenn is azt kérdem, miczio-
da rendelt dolgon kapsz, avagy
miczioda munkat mivelő öröme-
sben, hogy ez hamar el mult élet-
ben így gyönyörködöl.

Test. Az en sabott dolgaim
igen természetemhez valok a ked-
vesek. Az napnak hév ségét, sem
az éynek kemény hideg ségét, nem
senyvedem. Cziak ösve főnom
kezemet, Ennek előtte is soha,

tanuláfra elmémet nem fordítottam, de inkább az Testi gyönyörűségeknek advan magamot; az Tobzodásban, és egyéb mulatlagokban gyönyörködtem; menyegzőről menyegzőre jo fel serdült pohar borokat emelgetni jartam; minden nap külömb külömb draga ruhákban öltöztem; mesterléges és czufos jatekokot nézegettem; buyalkodó Tanczokat jartam; és eyten ey által az iffiakkal tarsolkodtam, Szep vetetágyakban hevertem; nyarban folyó vizekben hivéteztem; vígan laktam aluttam; ez minden-
nel, az kik az Testi gyönyörűségre tartoznak, időmöt kedvesen mulattam.

Halal Hogy azért ezeket fundamentombul megh ercziem, mond megh meg is miczoda dologra volt nagyobb gondod?

Test.

Test. Soha sem volt nekem semmi dolgom, s. nem is kívánom hogy legyen; Mivel minden en munkaim cziak az Testi gyönyörülégek.

Halal. Mellyek lehetnek azok; mond megh; Cziuda dolgoknak kell azoknak lenni, az kik tegedet ily cziudakeppen gyönyörködtetnek.

Test. Legh több gondom nekem az etel, ital, s. az ruhazat. Megh ágyamban, fektemben el hozzák az nagy frissen keśitetet fölőstökömöt. Azt el végezvén hogy semmi héja ne essek kedvemnek, mint űinte az ayto az Sarkon, űinte ugy megh fordulok gyengen az jó puha ágyon, es ímet kedves jó izű álmokat ál som, s. semmi inkább nem igyekszem, mint az Törvénykezést, házi ellenkezőst, alattomban való

gyűlölséget, az közönséges felhaborodást, es az házigondviseletmikeppen távozttathassam s kerülhessem el, mint élyek heverve eziendosen, ez az vendégfégében, mindennek kedvere magamat mikeppen viselhessem.

Hatal. Feltamadoz mégh valaha.

Test. Igen is; mert sem ez vilagot Aggya, sem az halo hazat erkelyes filegoriara nem tehetem. Mihelyen az nap felkelvén, az haznak, es reyteknek begetin, ragyogo fényességét kiértesity azonnal lok sinű, külömb külömb fele viragokra sűt draga kőntőfőköt vések magamra. Kiket mégh minck előtte felvennék, lok fele gondolatok űtköznek élmémbén; Most ezt s ezt az kőntőt vesem magamra, mert az nézők semét inkab reamfordittya;

dittyá; azt megh unom, s-mi-
gyart mast keresek, az is vagy i-
gen nehez, avagy az időnek alla-
pattyához distelen; azt is le te-
sem, s-még is mast választok, es
igy az egész reggelt cziak az ruhák
valogatásában mulatom el.

Hatal. Azám hogy inkább
uyővöd az ruhát, az valogatás-
tal, hogy nem az viseléssel.

Teszt. Mihelyen kedvem szerint
valo ruhát tallok választani, nem
maradok házzammal, hanem min-
gyart ki megyek, s-oda sietek az
hol az embereknek leg-hagyob
gyülekezeti vagyon. Semmi uy
dolgokon nem forgalmatosko-
dom, mert azt az *Aszonyomra*
hagyom.

Hatal. Igazat mondas; mert ő
az elmére tartozo dolgokat ve-
zi; Te penigh az Asztaloknál valo
vigh lakásokat űzöd: Mivel az
embe.

berek elmejeigen kívanoja az uysagoknak.

Test. Ném az közönséges gyülekezeteket űzöm penigh. Mivel neminémű nyajaslago kot talalok magamban, kiket nem hogy el nyomnék, de mikor leginkább sikraznak, akkor foktam taplót tartani nekik. Ha valami jó szabasu viragjaban valo lffiat talalok, az Pompas gyülekezetben, minek előtt reatekintenék, addigh hozzam ekesitem, ez gondviseleoit el hagyván, valahova az kívansagh igazgattya oda követ engemet. Ha somoru ábrazattal lát lenni, sirankozik; ha vighorczaval, örül; s ha véle nyajaskodom magának bizelkedik, az cziufolokkal jaczik; s nem tudgya az alat, hogy az ki magaval jaczik miczioda.

Halal. Valamikor véle jaczol, minden-

mindenkor cziufolod s. megh sér-
ted.

Test. Az bizonyos dologh va-
lamellyet közzűlők megh latok,
s enged akaratomnak, mind ma-
gam megh sértem, s azt is megh
buktam ferteni; mert oly gyéngé
természetű vagyok, hogy az kit
megh fogok, en is megh foga-
tom attul.

Halal. Gyakran ugy történik,
hogy az ki ragadozo akar lenni,
maga lehen ragadomány, mond
megh mindazonaltal hova teszed
ostan azt az Iffiu paraznat?

Test. Igazán s. szabadosan meg
vallom, hogy az paraznat min-
denkor velem hordozom, ha pe-
nigh olyan kedvem szerint valo
talalkozik lenni, az ki az en élet-
getésimet méltan megh érdemli,
s conyegekkel be vont, szerelmes
gyönyörűségekkel tellyes, ágyas

hazam.

hazamban visem ; Avagy ha
 masképpen kívánna az alkolma
 roslagh, az vigh lakásnak ere-
 dünk, s ép berelmes tréfa be-
 dekkal elünk, közönleges játéko-
 kat czudallunk, avagy ha mikor
 lehet, az s ép viragokkal ekesül-
 kús mezőn, által ölelkezve egy-
 mas kezét fogjuk, s úgy setalunk,
 az faknak héjában metellyük ne-
 vünköt, s úgy faytalankodunk ;
 Ezeket megh unván, az s ép ki-
 terjedet faknak gyönyörűleges,
 hives anyekiban, az zöld pafiton
 heverünk avagy ellenünkben épi-
 tetet s ép haylekokban megyünk
 be, s testünkben úgy hűvülünk,
 es így enyhitetem életemet.

Malat Igen s ép modgyat mu-
 tatod, életednek. Mind azonal-
 tal kerlek, meg-is mond megh,
 hogy ha mind azok jobbúlásod-
 ban, s bölcsieségedben, használ-

tana-

tanaké valamit.

Test. Igen keveset gondolok, az lamborsagh avagy jobbulas, es az bölcsiessegh keretesével, arra az köfségh viselleyen gondot, nincz ezekre gondgya az Testnek. Mivel hogy cennekem ez vilagon cziendeslegem vagyok, cziak Testem gyengélletését keresem, s. eppen ebben vagyok.

Halal. Az reghi bölcsiek az az életet tartottak leg jobnak, kiben minden napi s napról napra valo jobbulasokat vették e-
sekben.

Test. Vallyon azok nem ves-
teké el az ő bölcsiességekkel?

Halal. Megh holtak ez világ-
nak, de élnek az egekben.

Test. De har? allyenek ők az
egekben, cziak en ez földön le-
heslek vilagi gyönyörűseghben.

Halal. Mond megh azt is

kerlek,

kerlek, midőn te ily nyajason él-
nél, mit mivel az Gazdaasony
az Lelked, vallyon nem fedds-
dorgalé megh?

Test. Eleggé haragszik, de sok
hizekedésemmel könnyen megh
engeszelem. Gyakrabban ima-
tkozo hazaban soktam el hadni;
kiben ha sokkaigh mulat, sok féle
hiaban valo gondolatokkal ter-
helem elmejét, hogy az imatsagh-
ban keveseb gyönyörűsége lehets-
sen, mivel annal semmi mint meg-
untab dolog előttem. Azomban
mint egy Isteni áseretettül el ra-
gadtatvan az en Isten felő Ábo-
nyom, keményekben megh fed
ezen sokkal elvén. Oh bez-
zegh faytalanul vifeled magadot?
s-ennekem igen nehezségemre
vagy? Miért sugallás effele hia-
ban valo gondolkodásokat fi-
vemben, midőn sent dolgokrul
elme-

elmelkedem? holot teneked min-
 denben engedelmesnek kellene
 hozzam lenned ném efféle hia-
 ban valo hazugságokkal elmemet
 terhelned. Nem olvaslade mit
 irattam az kamoram aytaja féli-
 ben? Olvasd meg, s-megh erted
 mit akarok s.kivanok. **A Z I-
 STEN NEKEM MINDE-
 N E M.** Ez az ott valo iras.
 Ne igyekezzél hát engem az en el-
 sánt jó bandekomban megh tar-
 toztatni. Mert Tudom jól ed-
 digh kinek szolgaltam, sőt az ki-
 nek Menyasszonyul magamot ad-
 tam, s-tisztasagomat megh tar-
 tottam. En előtttem semmi uta-
 latosab mint az bunnél, visont
 semmi gyönyörűségeseb az kő-
 nyörgeinel, Zarássanak be az ay-
 tok, hogy világoskodgyék az
 ház. Dugassanak be az szemek,
 hogy be ne férkezhessenek az ki-
 vania.

vaniagok. Noha gyakorta ilyen sokkal dorgal, de azzal, kezdte dolgomtul, megh nem bűnöm, sőt mindenkor sok féle hiában való, hallatlan ny gyönyörűsegekre, edesgető alkolmatosságnak tűzes taplot szolgáltatok, mellyel az Isteni szolgálattul nem cziak el vonsom, de ahhoz való szeretetit is magamhoz engedtem s gyakran így bollok neki.

Igen hidegen es kemenyen bánom magadál tisztáletes Asszonyom; Avagy szépségedet ugyan nem tekinthedésoha is megh? Engedgis semeidnek; ne hullyanak oly gyakran könnyeid. Gyenge Térdeidet is kiméld megh; hogy kemény sarvâ ne vállyanak. Igen régen vagy ez egyes életben, de cziak had el ez kavarradot es jôy ez vilagra közinkben, gyönyörűséges vigh tarsokat szerzek en te-
nedek.

neked. Akkoron ő mond; Oh nem, denem vigan s. hamar foly. naké el, az Orak, az koczka jaczasban, igen lassan mulnak az Isteni szolgálatban? Az mely hal- kan ez vilagh sűrőjén, az Isten hazában nem de nem olly későn- ne? Meg nyugott mindazonal- tal ez edesgetésimen, s kedvesen be vette fűleiben.

Halal. Hát ugy az szolgáló pa- rancziolaz Abonyának.

Test. Az bizonyos dologh, En velem sohanem ellenkedik, sőt egyet ért, s igen kedves tarsa- nak tart, tickosan ölelget, bizel- kedve cziokolgat, mindenre eg- gyüt vitéünk gondot, s-eggyüt szerénykedünk, hogy az mi kíván- saginkat se megh olcziuk, se sűki- cziuk, de inkább gerjesűk es ter- jesűk.

Halal. Így te, jó test, az ki ő
neki

neki legítsegre adattattal, te bon-
trankoztatod megh s. vesede-
lemben hozod.

Test. Felette vétkezel; De
inkab hívősitésére s. vigasztalására
vagyok.

Halal. Egeted inkab mint hi-
vősitened.

Test. Maragy békével ha
ugy gondolkodol felőlem.

Halal. Semmiképpen el nem
mehecz; megh egy kicsiny dol-
gom vagyon veled. Ne kiarts,
mint cziak hiaban munkalkodol
ha ellenem akaró rugodozni.

Test. Igen-is kiartok, ha erő-
szakot teszel.

Halal. Avagy parasznasagot
kiartassé ream?

Test. Ragadozással vadollak
inkab.

Halal. Ha cziak az vadolas
hasznalna, ki lehetne ártatlan? A
vagy

vagy ragadozásé az, ha az magamét el vessem.

Test. Mihelyen megh bűnnének ezek az két igék, az Ennym es Tied mingyart nem lenne anny egyyenetlenségh ez vilagon.

Halal. Bezzegh Iozanon beszélgecz! Sőt inkább valamigh élte, O kényes test, naprul napra nevedeknek az villongások: Mivel az te gyenge bőröd, annyi vízá vonast indit az kősségh közt, hogy az te Ábonyod, azokat sem elméje elestégevel, sem bölcz tanaczia erejével, le nem állíthatja. el nem olthatja. De mivel immar ennym vagy ez utan gondom leszen read, hogy senkit el ne állass.

Test. Az latorfagra adom inkább magamot, hogy sem ilyen ferjem legyen.

Halal. Könnyen el hiszem; de
micsi

mi el kell hadnod, az kerétfések
mellet való Latrok barlangiait.
Mivel az Halal az hostatban va-
gyon, s nem lehet neked ott to-
vab való maradasod.

Test. Hat mit mivelés velem?

Halal. Megh öllelek.

Test. Illyen utalatos leany
Kérőnek; igen éktelen öllelgetési
lehetnek: Talam az *Testet* szeretod?

Halal. Felette igen.

Test. Szeretned kell ugyan-
is, mivel neked igen keves va-
gyon.

Halal. Azért-is kívánom an-
nyira, hogy sükölköddöm nala
nélkül.

Test. Az eggyik részemmel
nem elégbelek meg?

Halal. Semmiképpen nem;
mert az en torkom cziak részel
nem telik be: Avagy egészer, a-
vagy semmit sem, tebek inkább
magaméval.

Test.

Salm

Test. Ennek előtté lokan, kik az ő Iffiuságok virágjában, Tefték eréjében s nyereségében, díszesen tündöklöttek, igen nagy nyereségnek tartottak, s egyebet sem kívántanak hogy ha az en rosa sinnű piros ayakimon cziak egy cziokot el vehetnek is. Te penigh vén lévén, Teftedben fogyatkozot, es az mint nekem láczol, tellyeséggel vér nélkül való. Egészen tulaydonitassé magadnak?

Halal. Semmit benned el nem hagyok, egészen el vislek.

Test. Hova viszed?

Halal. Az koporsóban.

Test. Oh rettenetes gonosz történet! Hogy az én Sep Teftem, szálljon setét sírben?

Halal. Igen-is oda saal.

Test. Kik lesznek ott az en tarsaim.

Halal.

Halal. Az Férgek.

Test. Cziak egy estendő forgalat sem engedede megh nekem?

Halal. Egy ora közit sem, él végezet dolgom az nekem, melyet mingyart veghbenn is visék.

Test. Iay nekem segennek! hat mingyart? varak ozzzal cziak addigh, migh az Aßonyomot kihivom; mivel mind eddig-is keveset értet itt létet felől.

Halal. Bizonyyal el hittem; Könnyebben adnatok ballast, ha baratsagosan ismérnétek. Mi azért vagyok ily kelletlen nalatok, hogy nem ismértek, sőt nem is gondoltatok. Mindazonáltal hid ki, megh hißlek addigh, mar el nem vislek migh ki nem jó.

Test. Hallode, Aßonyom! avagy sokasod felet valo mély álmotul nyomattattalé el?

Lelek. Verkezel, ha felőlem

ugy

ugy gondolkodol; mert nem
említem hogy soha-is aluttam
volna. Mi uylagot mondas?
honnán vagy ilyen könyvező or-
czaval? hogy ily sirankozo ábra-
zattal kiáltas engemet?

Test. Oh mely igen nagy sü-
ség környékezet megh bennün-
köt. Iszonyu állapatu, cziudas
ábrazatu, sőt ha mondhatom,
minden állatoknál utalatosb ven-
dégünk érkezett, s-mod nélkül
zörget, az aytonal lefekedik,
mind az en, s-mind az Aßonyom
akarattya ellen-is, be jövetelivel
fenyegetőzik.

Lelek. Ki lehet hogy oly fay-
talanul viseli magát? Avagy nem
Vraikod hatunké mi magunk az
mi hazunk népén? Mi okon a-
kar be jöni Tudakozzad, s-téry
megh.

Test. Kedvez kérlek az rest-

nek, mert nem merem megh kér-
deni, sem nézni. Ezer vilagh sem
vihetne engem, annak az isonyu
fene s-halalos tekinteti eleiben.

Lelek. Mi néven neveztetik
az a retteggető állat?

Test. Azt az Cziudat magad
kérd megh; mert hozza Solnijs
felek, mivel oly szabados sokkal
sokot élni, hogy engem nem se-
gyenel Mátkájának nevezni, s-
halalos kezeit ream vetni. Megh
engedte mind azonaltal, hogy
addigh el nem vissen, az migh ki
nem jő, ebben embersegesen
bant velem.

Lelek. Mi vagy te magadban
ha en kimegyek? Férgeket elég-
tő dőgh. De mayd eleiben me-
gyek s ha lehet vasotlágat idején
elnyomom. Ki vagy te?

Halal. Minden dolgoknak végi
s-utolsó czéllya.

Test.

Test. Ne meny közel hozzá
 edes Afonyom; bocziafd el, ha
 engemet berecz; könyörgéssel, fi-
 zetéssel, avagy fegyverrel kell e-
 leit venni; Bocziafd el menten
 hogy ne bolygassa fel egész ha-
 zunk népét.

Lelek. Fogad bé az szadat; ki
 megyek s-beéllek véle, valaki
 vagy az ki ez áal orzas képen
 az mi hazunkat megh szállottad, es
 alkotmatlan időben, nyugodal-
 mas békeslegünket haborgatod,
 Tudgyad, hogy az en lelkemet
 megh nem ijested. Sőt ha ezer
 halál, nagyobb erővel venne is kő-
 rül s-megh-is szállána ez palota-
 mot, de azzal cziak legh kisebb
 félelemre sem inditana engemet.
 Bátor ugyan rettegyen is az *Test*,
 mivel kényes, s-éféle rettentő
 cziudakhoz sokatlan szolgáló, de
 az en lelkem ki űz belőle afféle fé-

lelmet, s. azt mint az legyet cziak
semminck tartya. No tehát ne
mulass, de ugyan voltaképpen
mond meg ki vagy?

Halal. Az felette meltofogos
névnek sem sokságaban, sem nagy
voltaban nem gyönyörködöm,
s. azoknak nem örvendezek; Ró-
vid igen az en nevem, de igen ne-
héz az jövendőlésben, *Halalnak*
hivattatom.

Letek. Iol vagyon.

Test. De cziak buczuoznék
el, mivel az ő jelenlete igen ke-
ves gyönyörűségemre vagyon.

Halal. Ha penigh nyilvabban
akarod erteni ki vagyok, *Istennek*
békességhez szerző követője, az *tes*
sek el *oflatoja*, el kerülhetetlen
történet, az emberek *Latra*, s
mindennek meg odoztatása.
Ide küldettem hogy neked szabad-

fágot,

Secun-
dus
Philo-
sophus

lágot, az Te gyenge bolgalodnak
az Testnek temetést szerzzek.

Test. Miczioda Temetést?

Halal. Földi poros, s. porbul
vetet ágyat.

Test. Nincz szükségem az te
agy vetésedre, most-is lagyab s-
job agyam vagyon nekem, mint
az kit te kesitenei.

Halal. Az en agyamnak ke-
menységét soha sem érzed megh.

Lelek. Az fut gondolom az
te agyadon.

Halal. Igen helyesen találad,
megis késitettem, enged megh
had vigyem el az bolgalodat, mert
paraneziolva vagyon s-azért jöt-
tem.

Lelek. Nem-is kell az olyan
paranczolat ellen tusakodni.

Test. Boczia! el őtet hama-
rah; Avagy el haczé engemet
edes Afonyom? holot en minden

dolgaidban engedelmes voltam ,
ez jutalmot érdemlemez?

Lelek. Az elkerülhetetlen ha-
lálnak engednünk kell , mert nem
azért küldetik az *Halal* hogy űres-
sen térjen megh. Hajol gondol-
kodnal felőle , abból nyeresége-
det inkább mint károdot kellene
várnod.

Test. Mikor higgyem azt?

Lelek. Mikor az Okoslágra
jucz.

Test. Avagy az Ertelem alaja
vetteriké az okoslágnak?

Lelek. Igenis.

Test. Hát te mit czielekedtél
midőn az en hitegető szavaimnak
füleidet megh haytottad? holott
en cziak az értelem után jartam ;
es engemet te folgalodot czien-
desen megh halgattal. Minden-
kor függő borgot viseltem ma-
gammal , az kit te mohón kaptal.

Az kö-

Az könyörgö helyedrül, az czu-
fos jatekok nézésére, az isteni
bolgalattul az Szentlégheten.
féghre, kevés hízeltkedéssel el-
vontalak, az kire nem az okos-
sagh, hanem az értelem igazga-
tot. Mit hanyod hat az értelemet
sememre az kitül te magad. is ir-
tozol?

Lelek. Bezzegh fínte innen
vagyon, hogy megh vályyam tül-
led, hogy magamban se tegyek
kart. Igazan megh kel valla-
nom, hogy s. mind igen idegen la-
kos volt az en lelkem. Ne-is ban-
nyad belöled kimenésemet; En
azért tegedet az földnek az te A-
nyadnak ayanlak, az honnan el-
föben eredetet vettél, hogy jó.
vendöben ujonnan sebb s tün-
dőklöb állapotban öltözhesselek
fel.

Test. Avagy nagyobb sépléget

veſeke magamra, az földben való
bé ſallással? Az ki okos lelekkel
bir ki hinné azt? Avagy nem az
férgéké Tarſai, föld az agya, s. az
koporſo léſen háza? Vallyon e-
zek ſebbé tehetnék engemet?

Lelek. Igen-is ſebbé teſnek.
Az Álom nem de nem teſék az
embert gyorsá s. ſerényebbé?

Teſt. Bar az ugy legyen-is,
mi haſon?

Lelek. Az halál-is álom.

Teſt. Álom de igen hoſu.

Lelek. Semmikeppen nem.
Oſtan ki volna oly, az ki az ő an-
nya ölében, egy keves ideigh ked-
veſen nyugonni neheztelne?

Teſt. Inkab ki kívanna Mo-
ſtoha Anyja karján álnni.

Lelek. Az föld ſülő Anyad
neked; oda térſ az honnan jör-
tel, aſſelé tartſ az honnan bar-
mazzal. Eddig-is méltatlan ſal-

lalom

lasom voltal, kibeneziak úgy lak-
tam mint egy vendég fogado-
ban, az hol még egyser hálom
tetzik, de tovább laknom nem
szabad. Ne fély hát az halaltul,
az ki gazdag, s boldogab életre,
leszen a tal költőző utad.

Halal. Ezzel az *Halalt* bar ne
mulattassatok. s. Ez ki terjedt
sok panaszkodásoknak vesletek
véget; mert azon kívül is sok
dolgaim vadnak, parancziolatok
vadnak fejemen, mellyet minden
engedelmességgel végben kell
vinnom.

Le. k. Mint olyan szentleges
parancziolatoknak engedünk i-
gen örömet. Cziak cziendes-
séggel legy kérlek egy kevesse,
míglen hozza kéfitem az Szolga-
lomot az te parancziolatod enge-
delmére. Mivel igen gyenge s
iffiaczka, es az te iszonyu tekinte-

tedtül igen fél s rettegh: Tavozi-
 zal azért egy kicsinnye, miglen
 őret idvőssleges parancziolatim-
 mal, es intesimmal, az te somoru
 hirmordasodhoz engedelmessé
 tegyem, kic mikor el vegezen-
 dek, az en ki menetelemben ké-
 sen követem amaz bölcs Gor-
 giaft, ki midőn kérdezet volna,
 hogy ha örömetst halnaé megh,
 így felelt: *Igenis mert mint egy
 el fényvedt es cziörgo hazbul
 mennék hivatlan ki.*

Halal. Meny el s-lafs dolgod-
 hoz.

Lelek. Iővel közeleb jo te-
 stem, es ez utolso intéfit Afo-
 nyodnak, vegyed füleidben.

Test. Megh hallom, hozza
 haylok, magamban elreytem s
 megh tartom.

Lelek. Az baratsagos ember-
 eknek utolso savok igen ha ha-
 rok, es az ő fo haszkodasik fevel

meteseb ábrázatot nemzenek.
Most mivel el kell valaunk, mind
nekem s mind neked, egymástul
mésére kell tavoznunk, végh
buczut illik vennünk; Iőseő a-
zért s-hald megh, kesicz az halál-
hoz magadot, minck előtte meg
halnal. Az gyönyörűsegeket,
mellyekben eddigh foglaltad ma-
gadot, Iőt ugyan beléjek merül-
tél volt, had el, el hagy van utald
s-vedd megh. Az következő
idő, az ki neked engedtetik ben-
teltetlek Istennek. Rövid az
harcz, de nagy az győzedelem.
Es mennél nagyobb vesédelem le-
ben az bayvivasban, annal na-
gyob öröm az luralomban. Ezt
azert mindennek előtte megh kell
gondolnod: Ha ez vilagh se-
relmeért, es az Telti gyönyörű-
ségért megh veted az Isten berel-
mét; Oh Szegeny! el hagyatol

az I-

Sene
ca.

Uton
jaro
vagy
azért
jöttel
hogy
ki
meny
es itt
megh
ne ma
ragy.
Augu
stinus.

az istentől, ilyen nagy szükség
állapotodban, es az Eördögök ke-
zében adatol, az Pokolbeli kinra.
Most jutottal az révre, es őűe
kell fedned az edenyeket. Az
halal napiat az kit mint egy legh
végső oradot, fels, rettegs, ő-
rökke valo sületésed napia. Ted
le azért az terhedet; valamit ez
vilagon vesettől kedveltél, kik
közűl némellyet illetlenül felet-
te serettél, had el, s-utald meg.
Igaz hogy kedveseb utat, gaz-
dag életet kell keresned. Mivel
minden romlan dok hiaban valok.
Neked is mostan, az embernek
közönleges állapotat, kell fel-
venned. s-Ne cziudallyad, mert
valakik előtted el költöztenek,
minnyajan ezen utat nyomtak.

Mely helyesen felelnek azok
az kik ugy solnak. Akar vigyaz-
zunk, akar aludgyunk, akar hal-
gassunk,

gassunk, akar járjunk, vagy akar-
juk vagy nem, de az idők forgá-
sát, minden nap utolsó végün-
kre vitettetünk. Ne siryily keler-
vesen, azért, hogy engem most
elhagy, mert ennekutána is egy
Társaságban leszünk.

Test. Felette sokat használnak
ennekem az te intesid; De az ha-
laltul igen félek.

Lelek. Az mit én igen kiva-
nok, ne győzőrd magadot azon
annyira. Mit sarguls? mit res-
kecz? Szebben épüls fel mint ec-
kedigh voltal. Az te körül való
kerítésednek el kell romlany,
hogy megh építesselek. Porra
kell változni, hogy uyulast ve-
gyenek. Annak kell az halaltul
félni, az ki az Christushoz nem a-
kar menni. En noha elől bo-
cziattatom őtet latni de eljő az
nap, hogy tarsom lesés ismég
az ő-

Lactā
tius,
lib. 6.
divin.
Instit.

az ötet szemlélésben. Azomban ugyan porra változol, melyből világosabb s fényesebb állapotban támadsz fel. Az földben küldetel, hogy ez testi mi voltodot el változtassad. Io hitben légy annakokaért: Szinte mint az földben vetet magok, miglen élénének megh halnak, s migh kikelnének megh rothadnak; Vgy téged is víssa kell adnunk az földnek, miglen az örökké valóságba övé forracz az jövendő életben.

Test. Felette hasznoson intettél megh, kivel mint egy kő fallal vettél körűl; annyira hogy az balnak tekinteti ne igen rettegettesen. *Iam satis, o vita durastis, desine tandem.*

Me-
nan-
der.

Eleget tartottal oh kedves életem. Hagy el bator immar azal megh elégsem. Isten hozza gyönyörűseges *Lelekem*;

Mind-

Mind az által oly reménységben
vagyok, hogy még jövőendőben,
veled együtt élek.

Lélek. Illyen reméniséggel
még hálván él, élén velem
egyesül.

Halál. Bezzeg nehezen seny-
vedik ezek az egymastul való el-
valást? Még sem vegeztétek
el befedeteket? Vég búcsú-
vegyetek egymastul; Az időt
immár tovább halasztani, és az ha-
lál törvényét el halgatni nem aka-
rom.

Lelek. Oh *Halál* hogy hátra
maradtál ne senyvedgyek, mi-
glen én hozzád mennék, kérlek
jőj el s vegezd el követelédet.
Illyen erős őve rendeltetett san-
tandékkal, őve bővők fonok
mindeneket. Nem úgy éltem ez
vilagon, noha hozzá igen figyel-
metes voltam, (mellyet most ba-
nok s.

*Æt-
chyl.*

nok s. belőlem ki-is gyomlállok)
 hogy jóvendő életemet ségyeale-
 nem : Megh halni sem félek ,
 mert igen jó Vrunk vagyok. Így
 ez kimenetellel , adatik az Meny-
 országban való be menetel ; Az
 eleteel élessel az bekecségh has-
 na ; Az kinek magamot , az föl-
 dnek penigh boldgalomot szeren-
 cziesen ayanlom.

Halal. Isten veletek.

M A S O D I K B E - S Z E L G E T E S.

Vilagh, Test, es az Eor-
dôgh beszélgetesi.

Eördeôgh. Hol vadnak val-
lyon az en tarsaim, vitezim,
boldgaim, es fiaim ? Ninczié semmi
reménység hogy az *Lelket* víssa

vonhasluk, az ő Istenes bandé ki-
tul, mellyet magában el tőkéllet?
Igy fogyatkoziké megh ezen di-
cziósségem? Legh nagyobb ki-
vanfogom ennekem mindenkor
az volt, hogy birodalmomat nem
eziak megh tarcziam, hanem sa-
poricziam s-terjessem-is. De va-
lamigh az *Lelek* uralkodik az *Te-
sten*, az okoságh az *Lelken*, az o-
koságon az kegyelem, mind
fogy addigh ezen hatalmom.
Szorgalmatoskodgyatok bay vi-
vo Tarsaim! Avagy sokatla-
mély álmotul nyomatta toké el?

Kellyetek fel, az álmos üzzé-
tek el, s-jarjatok körül; Ez az
én alkalmatos időm, kit ha gond-
viseletlenségtekkel el mulattok;
mind magam, s-mind birodal-
mom oda leßen. Oh te kényes
Test, többeknél hiveseb szolgálom,
mindenkor biztam én az te segít-
seged.

ségedhez, mivel mindenkor többet art az házi titkos ellenségh; Mit mivelé most? mivel mulatod az időt? avagy mind örökre elhaczé?

Tesl. Ihon vagyok, mit cziele kedgyem? megh őstóveritet engemet az en Afonyom; es az bōytöléseligen megh fanyargatot, cziak az Cziontom bōrōm vagyon. Ki miat az buyalkodas hoz valo kedvem sinczien egy állis. Ha cziak sétalni talalok is; mingyart be hi es mind az hazaban tart, ha vigan lakom; Kemény fenyétek alá vét. Valami kedvem ellen vagyon, azt paran-
cziollya; az mi penigh kedvemre, azt tőlem el tiltya. Teneked te-
czeny, s. ő neki főlgalni egybér-
smind nem lehet.

Eördeogh. Igaz dologh. De honnan vagyon, hogy ugy bir-
jon ve-

jon veled? Avagy minden elle-
 ne vivo erődben megh fogyat-
 koztalé? Maga sokféle czintos
 mesteriségek ösve kerésésében is-
 merlek én tanultnak lenni tege-
 det. Hol vagyon most amaz te
 tűzes nyilad, az mellyel az előtt
 az *Lelket* megh szoktad volt ferte-
 ni? Hol vadnak, az étel, ital, á-
 lom, es ezekhoz hasonlo, több te-
 stigyönyörűségekhez tartozo, sok
 hiaban valo emelő gondolkodá-
 sád, mellyekkel az elmet szoktad
 volt bolygatni? Avagy nem tu-
 dodé az halálnak az ablakon va-
 lo be meneklité? Hol vadnak
 most azok az te ragyogó semeid,
 az ki mind malokat megh fog-
 tak s. mind ők megh fogtak ma-
 foktul? Nincz it cziak egy ábra-
 zat is olyan, az ki az te tekinté-
 tedre méltó volna? Ki vartadé
 az te kívánságidnak semeid? A-

vagy

Avagy az jószágos ezütlekedetek
berelméért (az kit en mindenkor
gyűlöltém) megh veretted ez vi-
lagnak gyönyörűségét?

Test. Igen mértekletes, is-
nyu kemény életben tart en-
gemet.

Eöredeögh. Mihasznod vagyon
abban?

Test. Az mértekletesen, s fő-
vényen való élet-is, megh öly az
vétkeket, az gonosz kívánságokat
megholtya, az jószágos ezütleke-
deteket neveli, az Lelekét erősíti,
es az elmét az Mennyejekre igaz-
gattyá s-mely Innen vagyon
mentül en erőtleneb vagyok, ó
annal ferényeb, mentől ő erősebb,
en annal erőtelemb vagyok.

Eöredeögh. Igen keménybolga-
lator éls, Ted le az igát, az led-
ésben szabadolnak kell lenned
az Lelek ellen. Ha ötet ilyen

nagy bentségben hagyod, magadot is fogyatod, s engemet is elvesztesz. Mindenben az első kezdésnek kell ellene állani, Mivel *Omnium malorum esca voluptas* Minden gonosznak eledele az testi gyönyörűség. Ás nyodnak ezeket sugallyad gyakran elméjében; ezekkel edelgelsz: Kit ha véghben viszesz győzedelmesen jabsz.

Test. Megh holtak ám már az én vastagh karjaim! az gyönyörűségeket nem nézhetem, sem neki megh nem jelenthetem. Elmémnek élelsége megh fogyatkozot, természet szerint való kívánságom elszaradot; nem latom az mit illetlenül kívánok. Kivánságom inkább legeltetni, mint kívánságimot be tölteni.

Földégh. Eregy hát téry visza az földben. Mert az én engedelme-

delmes foglalatomra tellyelség-
gel méltatlan vagy. Aly megh
mindazonaltal; Mayd mast kell
elől hinom, az ki nagyob serény-
séggel s. gondal, alkalmaztassa
magat az en dolgaimra. Eövel
közleeb szerelmes barátom vilag,
en kedves megh fogo töröm,
melyben az ő idvősségekre lassan
vigyazo lelkek, megh fogatnak.
Te mondok vilagb, az ki hizelke-
dve veszedelmesb vagy, mint ked-
vetlen es inkab kerüendő, mikor
teged szeretni edesgecz, hogy nem
mikor megh utalni kételepites
valakit. Az honnét ez jóki, hogy
valakik teged megh ölelnék, ha-
sonlok azokhoz, az kik az viz-
ben merültenek.

Vilagb. Minden te engedel-
mes foglalatodra ihon vagyok.
El senyvedem az munkat; somju-
lagot hideget, es mindeneket el

yisc-

viselek, cziak neked szolgálhassak.

Eördög. Hallod-e ez gond-
viselésem alatt való kedvesem,
mely nagy gondultudomannyal,
akarja birodalmom véghelyeit sa-
porítani?

Test. Hallom s. nevetem.

Eördög. Vtalatos bőröczke,
mi izgat az kaczagásra:

Test. Az ő nagy estelensége.

Eördög. Sőt ez vilagh tart-
hat teged inkább, kába bolond-
nak, az kinek keménysége tel-
lyességgel el fogyatott, es ez vi-
lagi gyönyörűségtől el szakadtot.

Test. Miczioda vétekkel bö-
londsága viselheti inkább azokat,
kik somjuhozak ez vilagh kefe-
rű iremhez hasonló itallyat, kö-
vetik az elmúlando életnek hajo-
tórését, senyvednek berenczi-
lenséget, es Isteni félelem nélkül
való kegyetlent vralnak?

Eördög.

Eördögh. Ki tött illy jó prædicatorra?

Test. Az, az kinek szolgálók s-igazgat, az Asszonyom.

Eördögh. Boldogtalan szolgál, az hol jutalom helyében, életnek keménysegevel fizetnek.

Test. Bolondság az meg sérhűt Eördöghnek szolgálai, az kit semmi engedelemmel meg nem engedeltethetni.

Eördögh. Ez saytalanfagodot keményen meg bűntetem.

Test. Keveset felek túled; mivel nem méltó nekem akkor az Eördögh-től félnem, mikor nalanal erősebb Vram vagyon. Tudom bizonylyal nincz kedvesebb előted, mint ha vétenék, s-vétve elvéstene: De az te szolgálatodra való tisteknek, az kiktől el foglaktattam vala, ellent akarok mondani. Mint hogy az meny Eördöghöm,

dőgöm, annyi bűnöm volt, kik
hogy béne férkezhessenek hoz-
zam, azokat kell idején el ravo-
zatnom. El vesztetted egyik
szolgaczkadot, kit hogy el ves-
tettél hala legyen Istennek. Az
Test engedelmes szolgálója az *Le-
leknek*: Eő igazgat, s emez i-
gazgattatik, ő parancziol, s
emez szolgálni serénykedik.

Vilagh. Vgyan menyvedhete-
tlen az te kevélységed s-felette
utalandó az en fűleimben.

Test. Ki gondol avari?

Vilagh. Igenis kellene árrul
gondolkodnod, hogy *Maiorica*. *Cato.*
deres, Naladnal nagyobnak en-
gednél.

Test. Nagyobnak itillek ugy
vagyon, de nem jobnak, valamigh
az Eőrdőghöz tartod az hűséget.

Vilagh. Mi vonal te, ennalam
nelkül?

Test. Inkább mivelna! te, ha en nem volnék?

Vilagh. Mindenkor vilagh volnék.

Test. Nem vilagh; hanem pusztasagh. Mi volna ez vilagh ember nélkül? Mi az ember *Test* nélkül?

Vilagh. Ekesen okoskodol. Ez vilagh, hiszem mind keorós körül be foglal, s meg szállt tegedet.

Test. Ha az *Test* nem volna, körül nem foghatna s szállharna engemet.

Eőrdőgh. Szűnnyél megh immar; tovább nem szenvedem. avagy ha gas, avagy nyugodgyal. Mert ha mindenkor így tufakodol ellenem, ezennel megh öltök.

Test. De cziak egy hájam szállát sem illeted, ha az ram nem bocsziat az ki teremtet. No megh halgatom mindazonaleal, mirta-

nacziot

nácziot adcz az *Vilagnak*.

Eőrdőgb Halgatsad, cziak ki ne nyilatkoztatsad.

Test. Ki nyilatkoztatom bizony, hogy az Iik kevésbbet hallanak, el ne vesenek.

Eőrdőgb. Meny el hitetlen; hanc el haczis, ugyan vadnak nekem mas botgeim-is, még h penigh az te ismerő d, es nyajai barátid között valok, az kik en hozzám alhatósabban ragaszkodnak.

Test. Oh, vayhá, magokat meg h sanyargatnak, tégedet h marab elhagynanak, es az ő Asonyokhoz, magokat hivebben viselnek.

Eőrdőgb. Hayez ide füledet, jo *Vilagh*, es figyelmetesebben adgy helt tanacziomnak, elméd ben.

Vilagh. Mond ki, őrdőmbest meg h halgatom.

Eőrdeőgb. Vilagh erős bay vi-
 vo Tarlom; ki, avagy az en pa-
 rancoziolatim veghez vitelében
 gyorsab, avagy az te magad me-
 sterlegidben tanultab vagyé tel-
 lyességgel nem tudom. Azom-
 ban minek mongyalak egyébnek,
 hanem ha olyan harcznak az ki
 rakva viadallal? kiben mindenek
 vinak, de győzedelmesen keve-
 sen jarnak, Circének, mestersege-
 sen epitetet játéki vadnak nálad,
 az kiben futók, es mindenféle őś-
 ve zurtzavart emberek laknak.
 Az Fősvények, az kik sinter ugy
 sűkölködnek azok nélkül, az
 miek vagyon, mint az miek nin-
 czien; Mind szabad s tilalmas u-
 ton vinak, futnak, izzadnak,
 kincziet mikeppen gyűycziének,
 az mellyekkel valo élésben, sinter
 oly ügye fogyottak, mint ha sem-
 mit sem birnanak. Mindazon-

akal,

altal, az kik valamit nagy kívánsággal birnak, azoktul, az kik semmit sem, cziak ebben külömböznék, hogy egyiknek semyé nincz az másik nem él vele. Avagy az miék nincz, kivannyak hogy legyen, avagy az miék vagyon, féltik hogy el ne vessen. Inkab valasítyak az rut nyereséget, mint az kárt; Akarmi dollogbul, igen jo illatnak érzik az nyereséget, valamibül hasnot berezhetnek, megh probálnak minden mesteriséget; Ha az gyönyörűseghnek, valami képe járul elejekben, azon megh sóktak indulni; Kivánván az hasnot, ahoz ragadtatnak, es megh vetik az időséget, kin az en Tarsaim felette örülnek. Az hagymaz betegseghben lévőckel nevetnek, es az estelenceckel, nevetkezve futnak az kalodaban: Mivel azoknak

kivanasával, magok álnak vermet magoknak s. ki ne tudná, hogy az Achan hadakozása az ékfégh helett es az Dagon haza hozot légyen nékik vébedelmét? Azokot mindazonáltal, oly nagy alrokfággal soktam el titkolni, es palaitolni hogy sem öltözetem binét, sem magok idvősegek vébedelmét, egymástul nem tudgyak megh választani. Kie mint kerülhesenek el, hanemis latnak? Nehezféggel szerzettetnek, forgalmatossággal tartatnak megh, irigységgel saporitatnak, es az Lelki ismeret östönös faydalmavai végeztenek el. Kiket mint hogy tisztelnek, ki rekeszik sívekből, az Isteni Tisztelitet. Mert azt tisztely leghinkab az ember, az mit mindenek felet szeret. Valakik azért az Aranyat szeretik, magoknak Istenekke részik.

*Az Tiftségk kívánok-
igen futnak az te kereglégedben
jo Vilagh; Ezekis mindenkor az
tiftségk vadásában foglalato-
sok, annyira, hogy az sémeknek
álmot, lelkeknek nyugodalmot,
ne engedgyenek, kevélyen men-
nek fel, veszedelmesen ülnek es
hirtelen le esnek; mely ki terjedt
tamadásokban, es súlyosb esetek-
ben, engem, mint Fejedelmeket
soktak követni. Vegeztetre,
hogy kevély sokat foglallyak be-
ltt futnak az te Vdvarodban,
minden gyönyörűségk szeretők,
az kik az kevés gyönyörűségért,
veszedelemre hadgyak idvőség-
ket. *Az Haragosokis*, az kik min-
denkor, kegyetlenkednek s fel-
fuvalkodnak; ennekem felette
kedves dolgot czielekešnek; Mi-
vel, ha Isten fiaj az bekešségk szer-
zők, kétség nélkül, en fiaim an-*

nak bontoi s. haborgatoi. Az Irigyek minnyajan, az kik az mas ember javait, nem kevesebbé bannyak, mint annak gönös szerencziején örülnenek: kiknek gönös állapotok, gyönyörködttet engemet. Az Tudatlanok is, kik cziak az halgatással töltik életüket, mint az barmok, mind az tekerkedégségében futnak es sok hasznort hoznak az mitárházunkban. Valamit azért, hogy legh nagyobb nyeresége littenek, az Lelkek Tárháza, ugy ennekem is nagy hasnomra vagyon az ö vesedelmek. Sics azért, es az elrendelt dolgot végezd el? En dolgom, az eyely elméjében való sugallas; Tied az forgalmaztatás. Ha penigh kívánod, az en birodalmom vegh heleit terjesztetni, igen helyesen kezded czielekedni, ha előbennis az jora

valo

valo alkolmatolsagokat téved
felre. Mivel az miat reménlem,
több embereket találás olyakat, az
kik, begyenletekben tartozta-
nyak inkább megh magokat, az meg
ültök dolgoktul, hogy sem ba
bad akarattyokbul. Igen akar
nam azért, ha ez semérméteisé
get kiűznéd elméjékből, hogy az
gonoőnak, se értelmét, se félel
mét, ne tarthatnak megh. Ha
ezt czielekeőed, igen könnyen
véghben viőed, cziak az el kezdet
dologtul neűűnyél megh s az én
intefimrűl ne hajoly el; Vakon,
meztelen, kötőzetlen, mégyen
az az őép természetű sokafagh utan-
nad; kiket az bűnőőők kötélén,
kőrőő kőrűl hordozhacz, egyik
bűnbűl az másikra, egyik laár-
bul az másikban, es erő nélkül
megyen el, az őtet követők sine
elől. Enis alattomban, az en bi

rodalmom végen tovább terjeszteni el nem mulatom. Ha igaz szolgálodot megh mutatod, megh lesem tőlem jutalmot. En, az mint jól tudod, azt az mesterlegét veszem elől, az kivél az Tudos vadások soktanak élni. Hogy az vadat könnyebben megh foghassák, az Hegynek, es Cziterjének birtokhoz illendő körösben öltöznek. Nekem is hasonló dolloghoz kell kezdenem, hol innit, hol amot, hol barany, hol farkas, hol lőtetlég, hol világosfagh, képét igyekezem viselnem, es mindennémű állapotokban, időkhben, helyekben, az dolgoknak sokféle változasi szerint, sokféle kesérteteket akarok el hinteni. Hogy az somoru sivűnket megh czialhassam, magam is somorkodom, hogy az Eörvendezőket megh jaczodtassam, maga-

motis.

most is, őrlni mutogatom :
Hogy az Lelkieket megfi czial-
lyam , világosságnak Angyaláva
tűnöm : hogy az erőseket el-
nyomjam, barany képében jele-
nem : Hogy az felidekel el nyel-
lyem, farkassa változom. Sőt
ugyan nyilván sokam kegyetlen-
kedni, mint az Oroslan, Tükör
Olalkodni, mint az Sarkany.
Eckeppen, ha őáve kötetet erő-
vel élünk, nem kell kételked-
nünk, hogy dolgunknak boldog
ki meneteli ne legyen. Senki
oly ravasul nem viselheti magát,
hogy az bűnben ne kevered-
gyék, cziak az te hízeltkedéfidnek,
az kik ekesek; avagy az en czia-
lardfogimnak, az kik sok felék;
engedgyen. Mind azonaltal,
nagy külömbfégh leßen, az en
ravas cziardfogom ellen, az
gyakor, es bűntelen való veteke-

dése-

désfeketel senyvedni, az kit megh
ravašított az gyenge természet, es
az lappango gonofsagnak, hoán
ideiglen valo gyakorlása. Noha
miolta e lestem, az Isten bair űl-
dözni megh nem bűntem: es az ű
gyűlölségében eyteni az maga te-
remtet allattyat, az kik az ű min-
denható keze alkutot, az űnnön
képére, hogy birja az ű diczióssé-
gét, mellyet en el veštettem, az
ennen kevélységgemmel.

Teszt. Oh bezzegh igen mezi-
telen fedezgeted magadot? hia-
ban valok az te olalkodasid; fém-
mire kellők igyekezetid. Noha
régem, egyedűl lajatosda akarš
tenni, de ugyan nem teheted se-
rit. Kin Vralkodhatnak, az te
gyönyörűségekre valo edelgeté-
sid, ha valaki az en tanacziomra
tamaškodik teneked nem enged.
Az en lagysagom az, az ki az Bu-
yalkod

yalkodonak, bordéllyal való kereskedéseket, az Fősvenynek, hamis nyereségeket, az kevelynek, fellyeb emelt állapotokat, az Irigynek, őstővéritő gonoszságokat, az háragosnak, egő béleket, az tobzodonak bujalkodo eledeleket, az Tudatlannak, tunya álmokat sokot sugallani. Miért mutogatod hat ennyre magadot? Az en tanacziom, segítségem, es itéletem nélkül, cziak fővenyben veted az magot. Az kik azért jól esekre jönnek (ebben magam ellenis igazan álllok) az ennekem való engedelmességet, le nyomjak, ellenem keményseget viselleyenek, az kik felette nehézségemre vadnak, azokat őstellyék es bérésék, az kik kedvesek, azokat gyűlöstellyék es megh vésék. Hit ha megh allanak, nem cziak könnyen megh győznek tegedet,

dc az

de az győzedelmet el végezven,
annak koronáját is el veszik.

Eôrdeôgh. Te lator, hogy
mersé fejedelméd ellen támadni.

Test. Mert megh lanyargator
engemet, az ki teremtet; vala-
menyſer az tobzodásnak adtam
magamot, teneked ſolgaltam. De
azt megh győzve, s. magam az
mértékleteliségre ſabva, megh
tanultam annak engedni, az ki-
nek tartoztam, es teged el hadni,
kihez ennek elôtte ragaszkodtam.

Eôrdeôgh. Te is el hacz enge-
met jo Vilagh?

Vilagh. - El hadlak bizony;
mert mit hasznal ez Vilagh, az
Test ha el fogyatkozik?

Eôrdeôgh. Eggyűve horgyuk
nylamkot, hogy az mi gondvise-
lesünk alá haycziuk

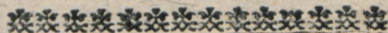
Test. Az ki kénſeritethetik,
megnem halhat; Megh halok,

hogy

hogy teged el veséssetek. Bucziut vesék ez világheul.

Vilagh. Ha bucziut vesés, el erőtlenedem, ne hagy el, el megyek veled.

Éárdeôgh. Mind ketten legyetek egességhben; Cziak az pokol all nyitva nekem; az hova megh térek. Azomban az kik vétkeznek, es véteni nem félnek, az Poklot tartyak lelkek ismértinek; nekemis lesnek arra valo Solgaim az kik ostorozzak ôkôt.

HARMADIK BESZÉLGETÉS.

Ember, es az Lelki ismeret, beszélgetesi.

Ember. Mit saggacz annyira?
Avagy te, az kien bennem lakol,

kol, ellenem bizonytás?

Lelkiismeret. Az Le tétetet dolgot, az mellyet megh tartani fel vettem, az előnek megh tartom, az holtnak vissza adom.

Ember. Mi lebesz te ha en el veszek?

Lelkiismeret. El megyek veled s-egy büntetést szenvedgyünk mindketten, nem hagylak el, ha jól élés örülők; ha gonosbul nyedgők az magam nyavalyáját, nem halgathatom el. Vagy mellett, avagy ellened kell bizonytanom, kirül engemet, ezer hádr rend sem verhet el. Noha késő, de mindazonáltal valóban bizonyos lében az bozú állas.

Ember. Iay en segény! mit czielekedgyem? hova fufsak?

Lelkiismeret. Semmikeppen el nem saladhacz s-buyhacz en e-
lőctem; Mert ha az földnek

gyom.

gyomraban reytetnéis, bator-
gos barlangot, nem talál magad-
nak. Ha gyorsab volnalis az
Nap keleti félnél, el nem me-
hetnél, mivel az egetis által jár-
hatom, követnélek sőt üldöz-
lek; s az futástul sem bűnöm
megh, miglen mingyart az te u-
taidot megh kemlenem. Ne
mond annakokaért, senki nincs
az hazadekban, az ki engemet ki-
halgasson. Kilat engemet? Az
sötétlég körül fogh, es az falol
be fedeznek, es így senki megh
nem nézhet engemet: kiül felek?
Az én álokságimról nem emleke-
zik megh az magosághbeli Isten.
Bator az mezőről, az városra fus,
az piacról, az hazban, az haz-
bul, kamoraban, engem minde-
nőt jelen lenni, s bizonyfagot
tenni talál. Mellyet ha kedve-
tlen semmel néss, bizony azon

Sokkal

Sokkal kezdésteis kiáltani engemet, mellyekkel *Achab*, *Illeszt* kiáltotta; Avagy ellenfeled vagyoké, en tenked? kés leßen az telelet erre, az vagyok: Azert hogy el adattal, hogy gonost czielekednél, az Vr tekinteti c-löt. Ime én gonost hozok te read.

Ember. Hat az bennünk valo vétkek, bátorságossak sohul nem lehetnek.

Lelkiismeret. Amb ár bátorságossak legyenek is az vétkek, de mi hañon, ha nem lehetnek czien-delek? Avagy mit hañnal az ár-talmasoknak, ha erejek vagyon az lappangásra, s. bizodalmok ninczien?

Ember. Mond mëgh, kérlek, Mikeppen lehet nekem vigasztalásomra valo bizonylagom.

Lelkiismeret. Szent, tegye-tetlen

teelen életet élvén; Io erköl-
cziókkal bővölködvén; Az jo-
ságos czielekedetekkel, vilagos-
kodvan; az hitvan kívánságok-
nak, megh hálvan; Az szeretet-
nek czielekedetit munkalkodvan;
az magadébul szabadon safarkod-
van; az másét nem kívánvan,
mert magat megh óva él az az
Lelek, az ki kívánva megh hal.

Ember. Felette nehez, s ke-
mény el rendelt dolgok ezek az
Testnek es vérnek.

Lelkiismeret. Sőt-fokkal nehe-
zeb lehen az *Lelkiismeret* sergeit
senyvedni; Az Isten latsatul
meg fosztatni; az mely sokkal fel-
lyúl mullya, az Gehennának győ-
trelmeit; Tudni illik, oda vo-
natni, faggattatni, az hol sem az
kinzok meg nem faradnak, sem
az kik kinzatnak soha megh nem
hálnak.

Ember.

Ember. Oh felette nyavalyas s keserű halál! Miképpen kellene azt el kerülni.

Lelkiismeret. Ez vilagnak meghalva, migh ki nem mégy belőle.

Ember. Avagy ez, minden dolgoknak bővelkedésével, gyönyörűségnek tellyelségével, Gazdaglagnak Taplalásával, épített ekes munka, ily kevesre beczülttsékké?

Lelkiismeret. Bizonyos dolgh, hogy ha azokban gyönyörködöl, halalos betegh vagy. Mert az Test, ez vilagon mennél inkább örvend, s kedvesben él, az Lélek, annal inkább kinoztatik, s-győtrődik Pokolban, viszont az Test mennél inkább le nyomatik, az Lélek, annal inkább örvend az Mennyei remévségen.

Ember. Mindennek kívánták, hogy az jelen valokkal elhesse-
nek,

Lelki-

Lelkiismeret. Az jelen valokkal élni, az jövendőket levetkezni, felette igen nyomorult dologh. Legh job teneked, ez vilagnak cziak hasznat venni, s-az Istennek élni. Mert nem ugy helyhezgettél ez vilagban, hogy örökké itt élnél. Az idegen földön, kiénekelheti maga énekeit? Ez vilagon ugy kell élnünk, hogy mikor az Test az koporlóban az sérgektől kezd ragatni, az Lélek vigadhasson, az éntekkel, az Egekben. Az Lelket oda igazgassuk az hova menendő; oda liessünk, az hol mindenkor éllyünk, es az holt többé az halaltul ne féllünk. Az aranyal végh nélkül kivanod? Az örök életet kívannyad végh nélkül. Az Havilah földén, az az Indiában sok arany vagyon Föld az, az kit hordaß, es azt le téfed; Föld az, az

kit

kit koptacz es aztis el vesztet;
 De föld, az kit keres, az mellyet
 soha el nem hacz. Inkab Isten-
 nek safarniak, mint gazdagoknak,
 sükség hivattni. Valamiket
 vettünk, azokbul Istenesen Safar-
 kodgyunk, sentül rendellyük,
 szabadosan oltogatsuk, hogy
 mennyei jutalommal ayandeko-
 zatsunk. Igen kieztinyek, megh-
 penigh nem mieink, az kiket ki-
 adunk, de selette nagyok, s az
 sentek é azok, kiket vendök va-
 gyunk. Az kegyes életű embe-
 rek, földi Angyalok. Senki az I-
 stent nem bírja jövendőben, vala-
 ki itt nem biratik az Istentől. Ha-
 ez vilagh fejedelme, te benned bir
 valamit, az Egek Fejedelme ben-
 ned nem lakozik. Annakokaért
 üzd ki magadból, az Eördőgh,
 es ez Vilagh lelket, hogy az Isten
 lelkét vehessed. Gondold megh

honnán

honnan jöttel, s. piruly megh;
Holl vagy, s. fohaszkodgyal fel;
s. hova menendő es retteny megh.

Ember. Tudom az embereket
egyféle ágyagbul épülteknek
lenni, es ugyan azon materialban
valtozni, az melyből első erdetek-
ket vettek.

Lelkiismeret. Hat minden em-
ber, az földből vet nevezetet
s. eredetet.

Ember. Vgy vagyom, s. sincz-
is egy igazab annal.

Lelkiismeret. Az Testis cziak
nyál, s. romlo szépséggel épült fel.

Ember. Igenis.

Lelkiismeret. Miért hizlalod,
s. ekegeted draga marhakkal, az
testedet, ha kevés napok mulva,
az fergek esik megh az koporsó-
ban? Az te lelkedet penigh, az
jószágos czielekedetekkel nem czi-
molgatod, az kit Istennek, es az

Ó Angyalniak, kellene be mutat-
nod az egékben. Nem tudod e-
áarat az te Lelkednek.

Ember. Igenis jól tudom.

Lelkiismeret. Félek raytasz mere-
bizony nem tartanád semminek.
Ísmérd megh, Ísmérd megh mon-
dok, Oh Ember, hogy ezer test-
nél nagyobb kár, egy Lélek el vés-
tése. Mivel ha az Testek meg ö-
letnek, feltamadnak; De ha az
Lélek el vés, soha meg nem ele-
venedik. Piruly megh annako-
kaért, az te Tunyasagodon es ro-
basagodon, melyben, fellyebe be-
czüllód az kenyérhajat, az beli-
nel, az Diót az sékinél, az Testet
az Leleknél; *Fobaszködgyal-is*
penigh, mikoron esedben veszed,
hogy ellenfejes Tartományban
vagy, az hol házi gonos áruloid
vadnak, s-eledeledis rakva halál-
lal, es az ellenfégh áinte az határ-
ban va-

ban vagyon. Tétova vigaznod,
minden zörgésre nyak czigados
forditanod, igen szükséges.

Rettenys megh, mikor gondo-
lod, hova lesse menendő; az idő-
tét, száraz földben, kenkövel egő-
toban, az büntetés helyere, az
hol minden félelem lakik, semmi
rend nem laczik, az vétek, es ret-
tegés mindenűt megh akaßt.

Ember. Nem kerülhetic el az
ember, semmi utor?

Lelkiismeret. Nem; Az hol az
Isten nincz az ő kegyelmével je-
len, ott vagyon boßu allasaval.
Ha azért nincz az engedelmes A-
tyában, bizonyyal megh tala-
lod, az boßu álló birobán, Ha
az Isteni boßu allast el akarod ke-
rűlni, az Istennek parancziolati
szerint kell járnod, az mellyek az
keresztynségnek tákóri. Mi-
vel az keresztyni hitnek ezellya,

L

az kit

az kit tisztelsz annak követésében
 áll. Mert az igaz szeretője az
 Christusaak, az ki követőjeis,
 s-bizony méltan megh érdemli
 az keresztýén nevet, valaki czie-
 lekedetivelis, megh mutatya,
 az keresztýénségnek gyümöl-
 eziet. Nem elegy cziak bim-
 bozni, s-czirazni, de az jó czie-
 lekedetekben gyümölezőzni, s-
 mégis kell érnai. Igen rossz élet az,
 az ki az Isten felől nem hiszen, de
 viszont hasonlatlan hit az, az hol
 az jól élés ninczien. Ninczien
 belől igaz hit, ha az élet az fán
 volna, gyümölezőt teremtene;
 így az igaz hit ha az fűben vol-
 na, ki terjeszténé erejét, honnan
 vagyon az halál az Lelekben?
 mert nincz hit? honnan az Test-
 ben? mert nincz Lélek. Hát az
 te lelkednek az lélek hity, az te
 hitednek Lelke, az jó czieleke-
 detek

derek ki mutatafa.

Ember. Oh mely idegen voltam en azoknak tudakozasa felül?

Lelekismeret. Hát ideigh mi voltal? Nem Ember bizony, hanem Oktalan Állat, mivel az Isten ismereti kívül minden ember cziak barom.

Ember. Nem tagadom. De miképpen jussak az magam ismeretire?

Lelekismeret. Az Isten igijéből, ott vagyon az ut, az kijáry, ott az világossagh, mellyel az utát lassad, ott az élet, az kit kívansz.

Ember. Micséa gyűlöllek, minden Lelekre tartozó gyakorlatok, felette nehezék s-terhesék ennekem. Semmi engedelmes, s-akaratomhoz illendő dolgot, nem talalok; mindennek homa-

E a

lyosok,

lyolok, s-somornak, mindennek
unalmasok, s-izetlenek előttem.
Előben azt kívannam, felette i-
gen, hogy en hozzám engeste-
lődnél, hogy az en állapotom,
vigab s-gyönyörűsegefebb lenne.

Lelkiismeret. Akarod-e kerlek,
hogy en hozzád megh engesztel-
tessem? Megh ne botrankoztas;
mert valamit ellenem czieleke-
ssel, az Gehennara épít. Ha a-
zért, avagy az bűnnek teelme,
avagy az jutalomnak remense-
ghe izgat; Ha Lelked cziendel-
lége, s-lelki isméreted bekelessége
vagy on veled; ne ingerely enge-
met; Az bűnösök törvényben ne
eyczied magadot. Mivel az en
Természetem méltan hasonlitta-
thatik az Tengerhez. Tudod
ha az Tengerben holmy hitvan
bűdös semeték, holt testek, a-
vagy akarmi hinar legyenis, Ré-
segh

Segh modra, dul sul, melegszik,
s-mind addigh sem nyugszik meg
valamigh azt az ganéyt, es seme-
tet, (az kitül fel haborodor
volt) ki nem veti az partra, es
az ő haragjat idejekoran ki nem
tisztítja. Hasonlokeppen en,
Te Lelkedismereti, fel soktam
dagadni s-fuvalkodni, felkelni,
s-haborgani, valamigh az bün-
nek seprejét belőled ki nem ű-
zöm. Mivel semminem nehézít
engem annyira, mint az bűn, ki-
nek terhetül mikor lenyomatom,
akkor tellyeséggel semmi bekef-
légem, s-semmi nyugodalmom,
ninczien. Akarba azért minden-
kor vigadni? Az Lelek sebeit,
(mellyek az bűnök) idejekoran
megh kell gyógytanod. Mert
mennél inkább erti Ember bűndit,
annal gyakrabban subajt s-fo-
haszkodik. Mivel az megh té-

rök siralma, az Angyalok bora. Szived ez könyhullatafokkal hűtegetések, hogy az Menyekre emeltések. Nem akar-
sé soha somoru lenni? Ely jól,
az jó *Lelkiismeretnek* mindenkor
öröme vagyon.

Ember. Ezeket en mind jól
tudtam, de hasonra nem fordí-
tottam.

Lelkiismeret. Hasontalan tu-
domany az, az kitől nem eleste-
tik az *Lelkiismeret*, Gyakor he-
lyen nagy az Tudomány; de az
Lelkiismeret kicsiny. Vallyon mit
hasnál az nagy Tudomány, ha
együtt vagyon vele, az Tisztata-
lan *Lelkiismeret*? Nem az Tудо-
many, de az *Lelkiismeret* köny-
véből íteltetel megh valaha, az I-
sten séki előtt, Az minemű akar
az Ítélet napján lenni, olyannak-
is kell az Isten tekinteti előtt tuc-
ceni.

zeni. Igen nagy őregh könyv
az *Lelkiismeret*, az kibem minde-
nek igazán fel vadnak írva. Az
itilet napjan, nem kérdik mit ol-
vastal, de mit csináltal, nem az
mit beszéltél, de az mely jól éltél.

Ember. Iay nekem, mit
mondgyak, mit czielekedgyem?
Pirulafra valo dolgokat latok,
s-nem pirulok, Banny valokat-
is, kiket nem is banok.

Lelkiismeret. Innen vagyon,
hogy engem inkább somoritas;
Mivel egyedül cziak az te bana-
tod vigasztalna engemet. Mert
mennél érzekedenbnek érzelek,
én annal inkább bankodom, s-so-
haszkodom. Az te könyhulla-
tasid, Orvolsagul adatnak az én
somorufagimnak. Kiket ha be-
lőled ki bocziatas, bűneidnek
boczianatot, Lelkednek életet,
Lelkedisméretinek bekefséget.

Serzész. Mert az el mult gonos-
sák nem ártanak, hanem tette-
nek. Ha ez vilagon bűneidet
nem segyenled, nem ségyenle-
ve, jóvendőben banni kezded.

Ember. Vgyan akarnam tu-
dai, hova kinzál engem annyira?
ha en álmombul, az te ősrön-
désid miat fel nem serkennék;
mindenkor cziendesen alunnám:
Te meghagyhúdok, senki engem
nem bösontana, es enny zurza-
varral nem haborgatna.

Lelkiismeret. Nagy azis az
Többi közőc, ki hitedre hattak,
elkel hinnem. Az, az ki teget te-
remtet, te eretted engemetis, a-
vagy vigasztalásodra, avagy kin-
zálásodra, ugyan az teremtet. Az
bűnös ember álma, nem lehet e-
des soha. Azok az álmok mind
gonosák, kik Istenre nem nézen-
dők, az ki teremője mindennek.

Ne

Ne híd magadot bátorságnak
lenni, halatható bizonságot nem
talál is magad ellen. Mert vala-
mikor az Test árnyék nélkül, ak-
kor találhatik az Lelek, az Lelki-
ismeret bizonságh tétele nélkül!
De miért vadolsz panaszkodva
Sorgalmatossággal engemet
Ihon az az czüda, az ki mind te-
ged, s mind engemet, ennyi ha-
borgatásokkal rantorgat!

Ember. Hol vallyon?

Lelkiismeret. Tavozzal egy
kiezinyű, amaz ki terjedtet fak az
lá; Lam oh *Ember*, elém okosan
el tudtal buyny az árnyékban,
hogy meztelenfegedet esedben
vetted vala, mellyet meghlátva,
az Isten tekinteti előtt gonosul
el akaral futni.

Ember. Emlékezeti nehez; de
meg tartom s halgatok. Fogy
hozza migh amaz berekben me-

Bé me-
gyen
az
Bán.

Kime-
gyen
az
Em-
ber.

gyek.

E s

Negye.

NEGYEDIK BE- SZELGETES.

Lelkiismeret és az Bűn
beszélgetesi.

Lelkiismeret, Honnan jössz előm-
ben ily átkolmatossan?

Bűn. Mindenkör elődben jössz
vők hivatalanis.

Lelkiismeret. El hittem bi-
zony, de bar ne jösszél soha is: ugy-
bokkal be jöny hazamban, mint
az viz az hájóban, az árnyék az
lakodalmokban, az kik hivatalni-
is követik az hivatalos vendé-
geket.

Bűn. Kilehetne azért az, az
ki az ő Ballására fogadni, méltá-
tlannak itilne engemet.

Lelkiismeret. Ebből Syrenes-
nek jelen ed magadot, mivel ez
vilagh-

világban hájokazokat, hamis
bűvös bájassal igézi meg
nem átvöl.

Bűn. Dugiak be az füleket,
had ne halljak.

Lelkiismeret. Oh bezzegh
boldogok volnának, ha azt czie-
lékednek! De mindenkor függő
horgot visels, kiben az eggyü-
gűeket megf fogod. Azoknak
penigh, kiknek ki terjedet s-fel tu-
valkodos elméjek vagyon, nagy-
ra vágyo dolgokat sugallás fű-
lekben; izgatvan őket, az ala-
czionb rendűek meg utalására:
az köz idnepeken az első helyek
válogatására; az begények Tária-
gát el ravozeztására, holot sok-
kal hasznosab s-idvősegeseb vol-
na azoknak, ha az alaczion ren-
dűekkel élnének, mint az Felsők
magokkal akarnak élni, hason-
lokeppén ha az Fősvényekre ta-

lals,

lals, az kincziek megh olthata-
 tlan somjúságot, azokkal remén-
 ségh nélkül való élést, bocziatás
 elmejekben, kik mennél többöz-
 jutnak, annal többet kívannak;
 nappal az munkában, eyjel az
 mód nélkül való gondokban fa-
 radoznak. Es az milegh nyava-
 lyasab dologh, mennél inkab
 nem sűködőködnék, annál többet
 kívannak. Mivel minden bűn,
 főkeppen az fősvénységhben va-
 lo megh ággot gonos, gyógyul-
 hatatlanb az vén emberekben,
 mint az Ifiu rendben, mint hogy
 az vének, az halalhoz közeleb-
 bek, s. tisztábbaknak kellene len-
 nick. Hasonlokeppen, ha az
 Gyönyörűséghben merülteket e-
 lől talalod; az gyönyörűségre
 való edelgetéseket készen tartod,
 szép viragos, féjér vetetágyakat,
 az kin feküdgyenek, viragokat

es jó illatozó állatokot, kivel kényes testeket enyhiciek; Tréfákat és játékokot, kivel az későn folyó Orakot, hivalkodva mulassak. Bordélyfaggal kereskedő szép tarsukot, kikkel magokat saytalanul viselleyek. Végrezetre, hogy egygyűve foglaljak mindeneket, mindenkori nyrtévelygésekkel tantorgatod az emberek elméjét kiket avagy vakon, avagy fel nyit semmel, elcsúszván, az veremben, mellyen nekik késítettel, nyakra főre támasz.

Bűn. Honnan adod ez áruló Nevet nekem?

Lelekismeret. Mert az ember-től minden gonoszat érdemlés; én tolem főképpen, ki napról napra gyötres és kínsz; Annyira, hogy ha azok az ez büntetések, kiket az Poétrak formáltak nemelleye-

ken

ken lenni; Eletek semtelenségeért, kegyetlenségeért, es az barommodra való szabadtságért, az en sorongatásimmal, mellyekben én naprul napra esem, nyomoruságimmal, mellyektől szelvel vonatom, össze vettyűk, cziak légy czipesek nem büntetések, oly neheznek azok az kiker en benyvedek: kihnek Orvosságot sem talalok valamikor latlak.

Bűn. Az panaszkodok, mindenkor nyavalyások; de sokan vadnak, az kik nyomorultabbakká tesik magokat, hogy nem mint volnanak. De imé cziak sinto most hallam, hogy azt vallođ vala, hogy én az embertűl sok gonost érdemlenék; Mond megk kérlek, kitűl vettem első eredetet? Az egész emberi nemzetet, Adam hozta az karhozatban: mindnyáian Adamban vétekcz.

vétkeztenek. En nem voltam magam, magamnak építő Mesterem, az építet engemet, az ki előben meghérzvéntegedet, az fák köziben ment, hogy az Isten jelen létét el kerülhesse, es az Isten tekinteti előtt, magát az árnyékban reythesse. Az termőfához fut, kinek gyümölcsét ha megh nem kóstolta volna soha, gonost nem czielekedet volna, s-engem sem teremtet volna soha; Miért feddés tehát engemet? Az Ember maga az, az ki magának vermet ást, kevélykedet, es magában hasonlonak kívánt Istenhez lenni, de azzal az ördöghöz tőtte magát hasonlóa. Innen vagy on az te siralmod? Innen az egész emberi nemzetiség nyomorúságának kut feje?

Lelkiismeret. Azt nem tagadom, de hogy az munkalkodásban so-

ban soha megh nem faracz, feltette igen czudallom.

Bán. Soha nem faraszt, az az ki gyönyörködte. Mivel az jónak el kerülése, az gonosznak szerelme, es az en akaratom megh vestetgetési, kerekék, kin az en sekerem körül vonatik; Az koczi is az hiaban valóság, az ki nagy gyorsasaggal haytya az lovakat, tudni illik az kívánságokat. Innen vagyon, hogy taradhatatlan vagyok, mert az gyönyörűségeknek, sok részű külömbfélével soktam megh indítani. Ha kevélyen, fel fuvalkodtan akarok jarni, uy formára való, fényes ruhák készítetnek, mellyet látva, nagyobb czudalkodásra indítanak; Kikkel ki, menvén, magamot nem kevesebbé czudallom, mint az kik latnak. Ha az Tobzodásnak akarok ere

dai, az

dni, az gyönyörűségekkel min-
gyart bővelkődöm, ha az Ten-
gertől tavul vagyok, az hálát
samtatva kivanom, ha közel meg-
utallom. Semmi nincz olyan
uyfagh, az ki nem gyönyörköd-
tetne, semmi oly bő, az ki ne in-
diczion. Ha az Tanczok, es me-
sterféges játékok, kivankoztat-
nak, oda megyek az hol legh na-
gyob az gyülekezet, az holot
sem azok, az kik mas emberek
erkölczinek, sollarának mester-
léges tréfas követői, sem azok-
nak semlélői, az en jelen létem
nelkül, semmit veghez nem vi-
hetnek. Ez illyen közönséges
társalkodásokban, kikben valo-
ban vagyon az hiabanvalóság,
mindenkor kivanok jelen lenni:
Ninczienis penigh senki olyan,
az ki az en kívánságimot, ne i-
gyekezze be tölteni; kiknek
nézé.

nézésekre, minden dolgok, kedvesnek es gyönyörűségnek tet-ezenek.

Lelkiismeret. Innen vesem e-
somben, az *Bűn* az mesterseges
talalmányok munkában forgot-
nak lenni.

Bűn. Igazannis érted; mert
az *Bűn* mindenkor viselő, eggi-
ket az másikbul nemzi, hogy az
őtet szeretőknek, gyűlölséget ne
bűllyön.

Lelkiismeret. Sőt az bűn ba-
torfagban eleökké, az bator-
fagban eleöket resőbbeké, teszi.

Bűn. Mit árt? Mikor az ked-
ves álommal őket edesgetem, in-
kab magamhoz kötelezőm. Mi-
vel en árnyékim, engemet kö-
vetnek; En vitezim, s- ennekem
engednek. Igen rósz vitez az, az
ki az ő Fejedelmét suhaytva kö-
veti Annyira szeretnek enge-
met,

met, hogy mint amaz jó, városi polgarok, az en szabadfagom helyére allatásáért, életeket sem bannyak le tenni. Nemis tartják azt igen nehéz dologhnak, az mit szenvednek, cziak nekem bologallyanak, es legh kisebb engedelmeiségeket mutathassak. Az kik szeretnek, avagy nem mivelnek, avagy az munkat magae szeretik.

Lelkiismeret. Ninczien semminek könnyeb megh rothadni, mint ez ilyen szerlemnek; Mert minden igiretid hízékedések, miat az ho az Nap fény ellen semmivé lesnek, az benned gyönyörködő Leleknek veszedelmet bereznek.

Bűn. Avagy az en igiretmet, egyedül hatalmasoknak gondolodé?

Lelkiismeret. Gondolom úgy

vagyom.

vagyon, de cziak azokat veszik
s nyomják el, az kik nekik his-
nek. Azt jól esekben vették,
az kik ésmérnek, hogy semmi
nincz boldogtalanb, az Bűnösök
boldogságának; es semmi ellen-
kezés, az hova nem férkezik az
hamissagh.

Bűn. De mutas, ezerközzül
eggyet ollyat, az ki ez te kemény
velekedésedben megh nyugon-
nék.

Lelekesmeret. Előgh nagy az ő
bolondilagok, es bizonyos el for-
dult állapotok.

Bűn. De ki gondollya eze-
ket? Az jelen valokkal élni tet-
szik, es mindenkor tetczet; az
jóvendőket el kerülje az ki fél-
tőle. Szaporáb ha embernek egy
madarkaja vagyon kezében, hogy
nem mint kettő volna az Erdő-
ben. Bizontalanok az jóvendő

dolgok

dolgok s. azért felejtetnek el :
Az jelen valók, sem előtt vad-
nak, kivanni azért kell.

Leikiismeret. Innen tévelyeg-
nek az emberek ! Syrenesekké
innen lesznek az gyönyörűségek !
ha azért csakben vennék, hogy
az élet volna, az bűn megh ba-
nas ; mivel minden bűnök, az é-
letben iffiodnak megh. Ostan
teged szolgálva mit vesztenek el,
megh utalva penigh, mit nyer-
nek jóvendőben ! Mely rövid
s empillantas legyen, az ki győ-
nyörködött, s örökre való, az
ki győtrődött ! Az időnek mi-
nemű rövidségével vesztetik el,
az időűség reménsege ! mely
könnyű vigasztalással nyertik
megh, az örökre való győtrele-
mnek keserűsege. Az hol. Ha
Adamtul fogva ez mai napigh, Am-
ez vilagra lőtt emberek, mind jó ^{bros.}

Præ-

Greg.

Aug.

Prædicatorok volnanak is, az Pokolnak legh kisszebbik gyötreleme felől prædicalnanak azok mindnyajan, azt az legh kisebb büntetést, ki nem jelenthetnek. Nem is gyanakodhatni, mi ne adattatott légyen, azokhoz az gyötrelemekhez. Hogy az idő szerint való vétkeztnek, semmi büntetési, az hitetlenek örökke való gyötrelemekhez, nem hasonlíthatnak. Ha ezeket, és ezekhez hasonlokat, megh gondolnanak, semmit te na ladnal (oh te utalatos, természet kívül való, emberek eziudaja) isonyubbát, s-rutabbát nem gondolnanak. Teged mint az uton az kígyót, el kerülnének; sőt ha azt tudnak, hogy Isten bűn bocsziató, az ember azt megh sem tudo, az Bűnnek rutlagaért, vétkezni utalnanak.

Bűn.

Bűn. Honnan vadnak ez panna-solkodások?

Lelkiismeret. Az bűnnek ki-rohanásául, kinek sok gonos-hizelkédésiből, az emberek vad-állatokká változtanak, az magok saját természetit levetkezték, es baromy állapotot vettek fel. Ki volna az, az kinek fejében lévő semei, nyilván nem latná, miképpen forogh Serenczién az Tisztasagh, az gyönyörűségekben, az alazatossagh, az gazdaglaghban, kegyességh az munkában, igazsagh az sokat sallasban, az szeretet ez hitvan világban?

Bűn. Nem illetnek engemet azok az veszedelmek.

Lelkiismeret. De hogy te túled sármaznak, engem nehezen elnyomnak.

Bűn. Túled sármazott inkább, az az elme erőtlensége; Igem gyenge

gyenge s-emelgő gyomrod va-
gyon; Az mi másoknak eziak
sáálkanak sem, neked gerenda-
nak tetczik.

Lelkiismeret. Az gyenge Iffiu
Lelkiismeretek, taplalt es ta-
mogatast érdemlenek inkább, mint
romlalt s-sanyargatast.

Bűn. No! ha illyen gyenge
s-erőtlen vagy, honnan vagy,
hogy az én édesgetésimnek ne
engedgy?

Lelkiismeret. Mert az elmet
megh somorittyak; Az gyönyör-
űségnek ez nyilatkozása, ugyan
az gyönyörűségnek elhagyása;
Az jo *Lelkiismeret*, nem kell af-
fele czufsagokhoz édesgetni:
Hallottalé az ép *Lelkiismeret* jutal-
ma, es az gonos, gyalazattya
felől valamit?

Bűn. Sem jutalmot, sem bűn-
tetést nem ertek.

Lelki-

Lelkiismeret. Meghallod valaha; vagy nagy gazdaglág az *Is Lelkiismeret*, azért neveztetik kedves vendéghféghnek. Ellenben semmi büntetes nagyob az *Gonosz Lelkiismerétnél*, mert az békeféghetűl örökösön el vált. Valamint annakokaért hogy az jamboroknak, az jamborság jutalmok, úgy az hitetleneknek, az magok latorfaga, gyalazattyok.

Bűn. Ez az te életed keménysége, soha nem hágy tégedet vigadni.

Lelkiismeret. Tavol légyen, hogy annyi gyönyörűségem legyen az vérkekben, mint az jó czielekedetekben. Mivel az jó czielekedetek jutalma, maga az Isten, az ki azonokat adta: kiből vagy onneken minden örömem helyhezette, mely örömemtől, ez vilagnak gyönyörű-

E

légei,

légei, ha az Tenger fővenynél
samlalhatatlanbak volnanakis,
de engemet el nem fakaſthatnak.

Bűn. Legh főb boldogság az
ez életnek (kinek mását nem tu-
dom) az Baratsághban, Tar-
sághban, az kincz gyűjtésben,
gyönyörűségekkel élésben, es az
Tisztelőség keresésben állani la-
tom: De ezek az jó czieleke-
detektől igen el valasztattak.

Lelkiismeret. Tevelygeſz mert
az jószágos czielekedetek az igaz
loſágok, nem az Gazdagſágok.
Mivel az gazdagſágoknak ſol-
galni, annyit teſen, mint Iſtent
megh vetni, es noha ez világi
ſolgálat, vigasztálása az vilá-
giaknak, de az ſenteknek min-
denkor az volt nehezeb gyala-
zattya. Ezek az puſtalaſagra men-
ni tartottak, az legh nagyob tö-
kéltelenséget. Az pinczében es

az égh-

az éghben való lakásban az egy-
gyeliséget, ez világi Tiszteliséget
es az Eördőgh munkait érzették.
De amazok, ez világi gyönyörű-
séget, vilagh kevelylegnek tar-
tottak, es az Isten akarattal, a-
litottak Lelkeknek legh nagyob
gyönyörűségének.

Bűn. Mi közöm nekem az
Szentekkel? Eggyik sem aklom
nekem; Az ő nevedésekkel,
nagy kárácfik az en birodalmom-
nak. Ime kit latok első tanu-
lasomnak kezdetivel! *Ember*
az; s-nem Szent; az kin örven-
dek. Mivel semmi emberi dol-
goktul, idegennek nem gondo-
lom, ha az vetkeket tekintem.

Ember. Oh en minden élő-
nél segényeb! Az hálgasban
magamot tartoztatni tovab, sem
tudom sem akarom. Így üldőse
mindenkor engemet?

Bűn. Sőt inkább te üldös engemet.

Ember. Megh vallom es igen ségyenlem; De mint hogy az *Bűn*, ismérleti, az idvősseghnek kezdeti, megh elevenéletemet érzem.

Bűn. Abban kevés gyönyörűségem vagyon.

Ember. Megh vallom, mondok, ha vétettem, en vétettem, nem az Történet, sem az Berenczie, sem az Eördög. Magamra vallok, es az Vrra abban semmit sem tulaydonitok. Hategedet, *Oh Lelkemismérleti*, es mastis akar kit feddenék, az en bűncimért, valóságosan az ebhez hasonlithatnam, az ki (az mint az Tudos Plato mondgya) az hozzájok haytot követ Mardossak, s az kik megh fertettek, azokat nem bantyak. Most azeri könyvező

semmel magamban álllok, az ki
magamnak ellenséggemmé lettem,
többé megh nem térek. de Iste-
nes bándokot kezdek (kiben se-
gitésem legyen az magosághbe-
li Vr.) Ennekutanna tegedet,
oh te emberi idvősségnek hajó
törése *Bűn*, be nem bocsátalak,
ha szinten erőssakkal be jövelis,
de Vrakodni többé nem hadlak.

Lelkiismeret Az Istenesen ke-
zdet bándokoknak, mindenkor
segede az Isten.

Ember. Mint hogy penigh
két részből. *Lelekből* es *Teszből* ál-
lani lattatom. Kinek ha az első
cziak egy kicsinnyé sebecsedik is,
ottan tegedet sért, es keserget
megh, mindenre velem egygüt
samat tartó oh en kedvesem; ma-
gamban uy életet élni végeztem,
mellyen az *Lelkiismeret* megh é-
ledgyen, az *Lelek* uyá legyen, es

minden belső házi czieléd vigas-
lagot vegyen. Az mi penigh te-
gedet illet, oh en *Tesslem*, mint
hogy te sokad magadhoz venni
az bűnököt, megh innya mint az
vizet, es az ki az bűnt bűnnel tol-
gva, maga fon köteleit, az kívül
megh kötöztessek. Megh febi-
tlek tegedet oh kényes *Philistia*.
Soha nem nyugból megh, el kell
szenyedned az mitől rettegeš.
Es így vetek véget az bűn czie-
lekedetnek, az Isten kegyelme
legitsegem léven, az kiben megh
állok.

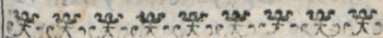
Lelkőismeret. Igen jól rendel-
ted, melyben az Vr Isten legyen
veled.

Bűn. No lassad; ha engem el
boczátaš, másokat is talalok, az
kik űallast örömet űadnak. Mert
valamigh ember lefenez vilagon,
mind addigh raytok űralkodom,

ollyan

olyan reménlegem vagyon.

Ember. En bennem megh-
czialatol reménlégedben, ha I-
sten lehen segítségem igy-keze-
temben. Mostan mennyűnk be-
en Lelkem ismérői, s-vigad-
gyunk egyűt, mivel hogy el ta-
vozot az mi vendéglégűnkűl az
útalacos *Bűn*.

EÖTÖDIK BE- SZELGETES.

Isten, es az Lelek be-
szélgetesi.

ISTEN. Kely fel, fies, szép
termetű szerelmesem, es jóy el.

Lelek. Ki hi engemet, s-illy
szép szerelmes sòkkal ki illet?

Isten. Az ki teremtvén testben ōntott, ōntván teremtet, az hívogat tegedet.

Lelek. Az en teremtőm!

Isten. Sőt még h szeretődis.

Lelek. Bizonyyal meg h ismértem, hogy engemet szerels, mikor nem kedveztél az te fiadnak, hogy engem meg h mentenél az pokoltul.

Isten. Eggyetlen egy fiam vala, az kit érte adtam, hogy el ne vesznél te, az kit teremtettem.

Lelek. Hat mit adgyak vissza?

Isten. Hasonlokeppen szerzem engemet.

Lelek. Ki volna oly kemény, akit nem lagythatna az Isten szerelme?

Isten. Az ki még h nem ismeri magában, az Isten jó rétemenyd.

Lelek. Mim volt, az kit nem vettem volna?

Isten.

Isten. Azokért halakot tégy,
hogy többeket is végy.

Lelek. Fel megyen az Imad-
sagh, hogy szálljon le az irgal-
massagh, legyen tied az mit élek,
s-magamot egészen tencked ayan-
lom egyedül.

Isten. Magadot ide ayanlod,
de mit természet gyümölcziét kell
adnod?

Lelek. Ha méltóztatol az te
santo földedben, az én szívemben
jó magot vetni, szükség hogy el-
főben, az te kegyes kezeiddel, az
én bűncim tövissit ki tiszticziad.

Isten. Avagy szabadosan ado-
dék az én kezeim alá magadot?

Lelek. Valamint akarod, Ite-
éges, very, vagy cziak jóvendő-
ben kedvezz; Eleßen az, az ki
teremtet, jobbiczion az ki izgat.

Isten. Forduly hozzam, s-
megh térhez, Kőves engem, s-el

erhez.

Es

Lelek.

Lelek. Senki forgalmatosab
nem leszen, cziak főoly Vram,
fogalod megh halgattyá.

Isten. Elsőben megh kell tud-
nod, Honnan vagy? Minemű? jö-
vendőben mi lesseß, ha ennekem te-
czel, az kitől elsőben voltál,
most vagy, jövendőbennis meg
boldogittatol. Voltál az, az
mi nem vagy, es neked adtam
azt, az mi vagy; Eléb állattalak
másoknál, hogy nekem mások fe-
let fogalnal. Az felsőket vi-
gasztalásra, az Egyezőköt tarsafa-
gra, az állokat az fogalatra ad-
tam.

Lelek. Mit gondolok azzal,
akar mit adgy, cziak magadot ad
nekem?

Isten. Tennen magadot ad-
tam teneked, midőn semmi nem
volnal; Ennen magamotis ne-
ked adtam, midőn semminélis á-

lab va

lab való volnál; Es megh tartottam magamot tencked, melyből boldogh lesék.

Lelek. Oh megh mérhetetlen titkos mélység! Oh kiterjedet kegyelmesség.

Isten. Mely titkos mélységben, hármat kell gondolnod; Az Szerető Istennek könyörületességét, Az Szenyvedet Christus érdemét. Az Evangelium által hívogató Szent Lélek kegyelmét. Az en könyörületességem, szeretet tegedet, az mikor teremtet es egyéb állatokul megkülönböztetet; Az en Christum érdeme joltett veled, midőn az te nyomorúságod. Őtet az földre vonta, az hol könyörületességre indulván, annyi méltatlan dolgokat szenvedet éretted; Az Szent Lelek kegyelme, hit tegedet.

gedet, midőn tanítot; megh szabadítot, midőn földi es Tengeri, Testre es Lelekre következő veszedelemből ki ragadot.

Lelek. Oh vayha könyhulatafokka válhatna en lelkem, hogy méltabban érthetnéd megh ez nagy jó téteményeket.

Isten. Hallottad mi voltal, es imé most megh mutogatom, minemű vagy. Az Lelek ábrázatya az elmének: Az elme képe az Istennek: Isten feje az elmének, az elme az *Leleknek*, az *Lelek* az *Testnek*. Erről igen szépen szólott egy Tudos ember; De az te méltóságod valami nagyobb szabadfagot (íőt Kiraly ayandékot) hozot teneked. Mert megh jegyeztettél az Isten képevel, megh váltottal az Christus vérével, el jegyzettettél hittel, megh ayandékoztattal lelekkel, ekefi-

tettél

tettél jó czielekedetekkel, tulaydonitattal egyűvé az Angyali sereggel. Elsőbennis azért, ha valaki kérdi tőled, *kié ez az kép es az fellyül való iras?* Bizonnyal mondgyad. *Az legb felső Cziasaré.* Mivel moczkoltatot megh? Az bűn rosdajaval, Mivel uytatot megh? Az Christus vérével. Mivel jegyeztetted el? Az hitnek gyűrőjével. Iegy ruha helyében mivel ayandékoztatot megh? Az Szent Lélek fenyesféggével. Mivel ekesítetted fel? Az jó czielekedetek viragival. Kikkel tulaydonitatot ővé? Az Szent Angyalokkal. Oh bezzegh boldogh állapotod vagyon, hogy ha az földiekben ninczen vigasztalásod. Mert ki volna, hanem ha Arulo, az ki az te Kiraly képedet le merné törteni? *Cziasaré az.* Kitartana, bűnön eladhatonak,

ilyen

ilyen drága kinczien megh vát-
tot lelket? vérnek ára az. Ki a-
karná megh haboricani, az men-
nyei Kiralynak el jedzet ily se-
relmes jegyesét? En jegyesem az.
Ki kívánná magában megh ho-
malyosítani, az menybűl neki a-
datot világozságot? Az ſent Lé-
lek világozsága az. Ki akarná
megh moczkolni, az józságos czie-
lekedetek drága illatugyönyörű-
féges viragit? Az Lélek ckeiségi
azok. Ki vetné megh azokat az
boldogh Tarsakot kiknek tarsa-
ságok, az Szenteknek igértetet?
Az Angyali karok azok. Hald
megh mi leſeſ? Angyali az c-
gekben, ha ſent itt ez földön.
Annakokaert mindenkor jary, es
haſonnal meny elől dolgodban.
Az Iſtennek után, ne fogyatkoz-
zal el, ne meny hátra. Az Iſten
után állani, hátra menetetl tében.

Mert

Mert semmi eszköz nem lehet egyéb; avagy elcs kell az dologhban hasznoson menned, avagy el kell fogyarkoznod. Mely dologhban úgy job elől menni, hogy alázatossággal meny elől, megh se tud elől meneteledet, hogy kevélységgel fel ne fuvalkodgyal. Mert valamit czielekedél, el veszted, ha alázatossággal nem őrzöd: Mivel az ki egyéb jóságos czielekedeteket alázatosságh nélkül gyűyt, cziak annyi mint ha port hordana az félre. Annakokaért igazan magyaráztatik az alázatosságh hogy.

Az jóságos czielekedetek Kiralyne Afonya, az vetkek bálála, Szûzek tûköre, es az Szent Haromságh állása. Nemis lehet búkölködő az az Lelek; az ki nek megh jelent az igaz alázatosságh.

lággh. Az tulaydon maga akarattat megh tudgyatörni, ki az gazdagokban rickan sokot törtenni. Innen vagyon, hogy az jo elmekben, az begénységgh sokot, az alázatossággh őrzője lenni; melyben élvén, sokkal gazdagbak, mind cz világi Fejedelmeknél,

Lelek. Edes Vram, honnan kevélykedgyem, holot sokakban fogyatkozotnak, elégségesnek pedig, semmiben sem talalom magamot.

Isten. Io hitben légy; Mindenkor az megyen hasznosan elől dolgában, az ki maga felől keveset tulaydonit. Mert mint mehetnel elől en bennem, ha magadba mindenre elégséges volnál? Az en kegyelemem az ki megh elegit, tística Balsamum, es azért keres erős s-tística edént. Tística

tássek

találék, ki az te fivednek edénye,
hogy az en kegyelemem Balsa-
mum olaja töltésék beléje. De
magosabba vislek, hocz az ke-
zedet, es megh fogom. Minde-
nüt jelen valonak ismérésé enge-
met?

Lelek. Hogy nem inkább? Te-
ged mindenkor, minden hely-
ben, hely nélkül jelen lenni, hely-
heztes s-mozdulás nélkül is-
mérlek.

Isten. Mindenecket latonakis?

Lelek. Alazatosan. *Cernit*
Deus omnia vindex. Mindent lát
az boszu allo Isten. Ha az föld-
nek belső részeiben buynamis, ki
nylatkoztatná az en reytékimet,
az okos világosságh, es ha az
pustában épitenekis, de előtted
semmi lappango helyem sem vol-
na be zárva.

Isten. Azoknak itéllőjénekis?

Lelek

igen időseges mondaft, mindenkoron magadban tarcz: A-
vagy álußom, avagy vigyazok,
avagy maft akar mit mivelek,
mindenkoron ez *Itiletre serkenő*
utolsó Trombita szó, Zeng az
enfűleimben; *Kellyetek fel ha-*
lottak s-jövetek az itiletre.

Lelek. Oh hangos, hitetle-
meknek keßerű, s-*beneteknek ked-*
ves szó.

Isten. De jay, Ez az szó nem
bocziattatik oly hámar ki: min-
el vesztetik; kibűl az *Lelek* beczi-
méltóságais az földhöz veretik.
Az *Szamár* el esik, vagyon ki fel-
emellye; ha ez *Lelek* el ves, nincz
ki gyakorta megh gondollya. Az
Testi halalt fely minden, az *Lelki*
penigh kevesen. Honnan lehet
vallyon az *Lelek* veszedelme?
Mert oly hagyattatik el, mely-

nek még utalásával cziak egy
Lelek sem váltatik meg. Semmi
 nincz drágab az *Időnel*, s. ihol ma
 semmi nem találtatik alab valo
 annal: El foly az időfseghnek i-
 deje, s. azt senki meg nem gon-
 dollya. Ebből az Szempillan-
 tasbul áll az örökké valóság.
 Mikor annakokaért időd va-
 gyon, czielekedgyél jot minde-
 nekben. Iobbicz meg magá-
 dot, s. remenly engedelmeséget:
 Nincz oly bűn kinek boczianat-
 tyane legyen.

Lelek. Sok dolgok vadnak ez
 vilagban, kikhez ha adom ma-
 gamot, engemet tisztátalanná téf-
 nek.

Isten. Könnyű annak min-
 dent meg utalni, az ki meg
 gondollya hogy meg kell halni.

Lelek. Ha soha nem halok
 meg.

Isten.

Isten. Ez világnak megh halás, ha velem akarás élni. Ez világnak penig megh halni, ez világh el hagyásat teszi, nem ez vilagtul el hagyatni. Ha csak akkor akarás megh térni, az mikor vétkezni való erőd ninczien, es el hadni ez vilagot, mikor vele nem élhecz; akkor az bűnök hatrak el tegetet, nem te az bűnököt; Ez világiak, s-nem te ez világiakot. Mikor az veszedelmet el kerülheted, s-nem czielekeded, kéfértés inkább engemet mert bennem remenles. Remenlvén azért, fél-ni kezdes, félven magad oyod, magad megh ovan, bator leses. Késérteteket visels, kikbül vigasztalásokat nyers. Nem lehet ott győzedelem, az hol nem volt kemény harczy veszedelem.

Lelek. El hagyok mindene-
ket, el sennyvedek mindeneket,

hogy

hogy az ki mindenem vagy bírja-
lak tegedet.

Isten. Had el magadot, s-
megh találj engemet; Az keres-
tyennek első kezdése, az maga el
hagyása. Ennym nem lehet, va-
laki az ő akarattját, az ennymek
eleiben helyhezette. Itt nem áll-
hat megh senki, hanem ha tellyes
síbül akarja magát megh alazni
vagyon benned, en belőlem valo-
ollyan, az kitől mindenkor intet-
tessél, avagy velem maradni, a-
vagy hozzám térni, ha az magad
kivánságid, es fogyatkozasidtul
indítatol. Te magadot ad ne-
kem, en tied leszek. Szeres en-
gem, s-teis szeretettel en tőlem.

Lelek. Bizony nem szeret az
tegedet, az ki valamit, veled eg-
gyütt, nem az te kedvéért szeret.
Az szeretet, az szeretettet dologh-
ban tűnik által; Magamnak ege-
slen

Islen  llene mondok, mert magamtul semmi nincz latom. Tied vagyok  ppen, s-le ekis mindenkor. Az en idv ziti mnek karjai k z tt akarok  lni, s-ottis kív nok meghalni. Megh nem halhatok peniglen, mid n az   karjain alusom.

Isten. Iol vagyondolgod, itt nyugodgy; Az Christus keres faja, az keres y n ember koronaja. Iary el az  n  relmemben. Kit ha t kelletesen  erez, hogy sem mint v ten l, inkab ezer halalt  enyvedez; meny el l az  n felelmemben, mellyet ha igazan f l , az te házadnak paranczols, mindent b lczien el rendels, s-en bennem cziendesen nyug ol el. Ne f ly, mert  erez. Ne f llyen az az *Lelek*, az ki  eret, rettegyn az ki nem  eret. Mivel az  eretet ki  zi az f lelmet, ki sebbiti

az se

na; noha minden nyelvnek eke-
sen bollaát fellyül mullya, annak
ki beállásában, az micziada?

Isten Varosa. Most esedben ve-
heted boldogh *Lelek*, hogy job
az. Vrnak hazában egy nap, mas
egynéhány ezernél.

Lelek. Talalok bizony; egy
napot, mely örökké valo nap, az
kiben nem lel helyet az tegnap;
nem keseriti az holnap. Az hol
nincz olyan valami, hogy el nem
jövén még se volna, es el jövén
már ne lenne. Oly nagy az örök-
ké valo világossághnak gyönyö-
rűsége, kiben hanem volna is sa-
bad egy óránál tovább lakni, de
éziak azért is, az el mult világi
gyönyörűséggel tellyes életnek,
samlathatatlan estendei, minden
világi joknak bölégivel egygút,
igazan s-méltan megh vettette-
hetnének. Mivelezer estendő.

Au-
gust:
in
Pfal:
76.

az te semeid előtt olyan, mint az
tegnapi nap, az ki el múlt.

Istennek Városa. Azomban az
folyó Estendőrről mit itilés? An-
nak az estendőnek felső napjai,
immar el múltanak, s. ninczienek;
az jövődők penigh még nem
jöttének elől. Arrul az futo I-
dőről mit gondolás? valami abbul
el múlt, immar ninczien: az mi
abbul jövődő még ninczien.
Az nap felől mit rémélés? Az
reggeli orak elfolytanak, az jö-
vendők még el nem jutottanak.
Az jelen való Ora felől mit tar-
tas? némely sem pillantások im-
mar el múltanak; s. az kik jöven-
dők még el nem érkeztenek. Ez
kivanatos földön, az időben Lan-
kadaft nem senyvedez, nehéz
munkát, semmi faydalmot nem
érzes, nagy tiszteliséget veses,
kölcziönben megh uy szerelmet

nyers.

nyers. Lácza meg ismervén se-
recz kedvelvén, diczirni fog bír-
ván. Latod az Istent kedvedre,
tiéd léssen gyönyörűsége, és
vele vigasságra. Az örökké
valóságban viragzol, az igazság-
ban világoskodik, az világos-
ságban ténle, és az jobban ör-
vendel; s így az Lakásnak ör-
ökké valóságot, az ismeretlég-
nek könnyű voltát, az meg-
nyugvásnak boldogságot ve-
sed. Millehet tehát ez Szent Va-
rosnak boldogsága, az kinek az
Angyalok polgari, az Atya Isten
templum benne, az fiu annak fe-
nyelsége, az Szent Lelek penigh
serelme?

Lelek. Oh ez városnak áldot
boldogsága! Oh szenteknek bol-
dogh társasága!

Istennek Városa. Ez te boldogh
társaságodon penigh, nem keves-

bet vigadunk, mint az magunk örömén. Mivel oda vagy helyheztetve, az hol vagy on mindennek öröme. Hol nem irigykedik senki, midőn az mas ember javát nézi. Mindenik közzülünk úgy örül az mas jutalmanak mint az saját magacnak.

Lelek Oh en boldogh, hogy enny valasztot Tárlok, es kedves polgárok köziben samlaltatom! Mei edességes dologh volt ennekem, az földön errül az *Varosul* elmélkednem, annyval édesen leben benne gyönyörködőm, tulle biratnom, es azt szemlélnem az ki jegyese az *Leleknek*, *Lelke* az *Léleknek* s. fejedelme az dicziőségnek.

Istennek Varosa. De nyűythacza kezede ékes termetű hugom, s. be vislek, igen szép gyöngyökkel tündöklő hazban; sok jó borokkal teli pinczékben; Szent

gyönyörűségekkel bővölködő
nytó helyekben; az hol az kíván-
lág nem nemz vétkeket, az megh
elégedés, nem berez megh únalt,
megh nem unatkozik az kiesik,
az mi megh éretik az sem fogyat-
kozik megh: az hol megh elege-
dik az te elméd, Istenes gyönyö-
rűségnek sebes folyásával; megh
resegül síved, az Isteni szeretet-
nek jozan resegésével. Itt vad-
nak az eleven kutak, kies völ-
gyek, eskertbeli gyönyörűségek.
Az kegyelem reá érkezvén, ra-
kással vagyon ott az boldogh-
ság; az nyajafságnak ágyas ha-
za, es felettéb bővölködő vigas-
ság. Ez drága kenetek hegye-
rül, es az éghbélieknek tükör-
bul, megh latod az dicziőség-
nek ekelességét, az bentek fényes-
ségét, es az Kivály hatalomnak
tisztességét. Ez bekelség kikelő

Révén, batorfághnak kebelében, az munkául nyugodalom, az ellenségétül bekecségh, az uyságok gyönyörűsége, az örökké valóságának batorsága, az Isten látásának kedvelsége es edcsége vagon.

Lelek. Vallyon de ki nem kívankoznék, minden erejéből ott lakni é mind az bekecségre, mind az gyönyörűsége, mind az örökké valóságra, es az Isten látására nézve? Megh ésmérvén hatalmat az Atyának, bölcsieségét az fiunak, jó kedvű kegyelmét az Szent Leleknek, es levén ismerettségében, annak az felső Szent Haromsághnak,

Istennek Városa. Megh nyilatkoznak az Isten titkai, megh látvan szerettetik az Isten.

Lelek. Oh boldogh latas, latni az Istent ő magában, latni mi magunk.

magunkban, es minket ő benne!

Istennek Varása. Az ki az megvilágosítottaknak világoisága, az gyakorlásoknak nyugodalma, az megh térőknek hazaja, az előknek élete, es az győzedelmek koronaja.

Lelek. Oh mely nagy az Istennek irgalmassága! mely kibé-
síthetetlen az magosághbeli V
job kezének változása! tegnap
valék az időtléghben, ma va-
gyok az világoisághnak fényes-
ségében: Tegnap az Oroslan
sájában, ma az megh valto mar-
kában: Tegnap az pokol kapuja-
ban, ma az gyönyörűséges para-
dicziomban: Tegnap ez világh
gyülekezetiben, ma az Egek ke-
belében. Oh vayha, az Men-
nyei örömben, cziak keveset tud-
nanakis jo!, az földi lakosok!, az
Szentléges dolgokhoz átkolmaz

Altal
kél az
holtak
tartó-
ma-
nya s-
elől jó
az e-
lőké.

tatnak inkább magokat; s-cziak egy sem pillantastis, az ki meg nem váltathatik, hasonlatanul el nem mulatnáuk; Az bent iras tudokis, életek jól viselését inkább, mint az Iskolak igazgatását tanulnak, jól elni inkább, mint versengeni igyekeznének; Legh nagyobb bölcsieségeknek az Christus Iesust tartanak, es azt megh fehitetnek lenni alitanak; Az Oratorok, nem oly ékesen, mint rendesen, tisztábban, mint batran való szollásra, viselnének gondot: nem ékesgetnek úgy szavokat, az Rhetorica ékessegivel, mint az Szentléges dolgokkal. Ez világi kereskedők, inkább gondolkodának az jo lelki észmerről, hogy nem az gazdag nyereségről. Akkor, az az el szenvedhetetlen fene vad Bestia, tudni illik az fősvényiség, annyira

nem

nem kegyetlenkednek, de az idő-
höz, az mint annak kegyelmeki-
vanná, úgy alkalmaztatná ma-
gát. Sőt minden rendbéli embe-
rek, úgy tündöklenének az ſent-
léghben, hogy soha nem feleyte-
nék el ezt. *Mennyezek el átko-
zottak, az örökké való tűzre.
Iövetek átdottak vegyezek el az
Országot.* Oh mi lehet kefer-
veseb s. rettenetesb, megh gon-
dolni valamit, mint M E N-
N Y E T E K E L? es mi lehet
gyönyörűségeseb ki mondatni,
mint, I Ö V E T E K? két ſo va-
gyon, kinék eggykőnél rettene-
tesb, az máskanal penigh halla-
ſra gyönyörűségeseb niuczien.
Akkor az utollo naprul, mint el-
oſlatáſnak idejérül; az Itilet nap
jarul, mint ſám adáſoak napja
rul; az pokolrul, mint reſtentéſ-
nek helyérül es ſenyvedhetetlen

ſaydal.

faydalmoknak fertőjérül ; Az
 menyországul, ugy mint tífes-
 séghnek helyérül, az hasonlithá-
 tatlan serelem Országául, figyel-
 metesben gondolkodnának. Az
 megh maradot időt, az Egeknek
 senelelék; az megh maradot fa-
 kliakos, sekrcében reyténék.
 Egy nap sem lenne Linea vonas
 nélkül, s egy Linea sem, mérték
 nélkül. Az legh külsőb fővenyet,
 mely az folyó ora által folybar-
 eziak egy kis könyhullással fizet-
 nek megh. Minden dolgokat i-
 degeneknek tartanának, az jelen-
 valo idővel, az kiből, semmiék,
 egy sem pillantásnál több nincz.
 Az haynalt, az Nap külsőbének,
 az estvét, az Napnak fontban va-
 lo igaz mutató vesztjének ten-
 nék. Akkoron reggel, az ő te-
 stek, fel serkennének, az tunya-
 álmokat ki űznek, világokat

gyönyörűségnek, Imatkozó helyre mennének, és minden első dolgokat, Istennek bontelnének. Akkor az halálnak eleiben mennének, édesen köszöntének, es ez világh hízeltkedésnek, tellyesféggel meghalván, életet elvéstve élnek. Meghalva, elvéstének az halalt, az halalt elvéstve, életet találnának. Az halalt mondok, inkább az nyomorúságoktól való békeségnek, mint gyötrelmeknek mondanak. Sőt az földieket meghaltatva, az Meennyejekben bizva, az örökké való békeségnek kiálló rév helyére jutnának. Ezt mindazonáltal, igen próbált dologhának tartják, az földi emberek, midőn ez siralmas, vigasztalás nélkül való sőt ki boeziatyák sajakbul. *Oh halalt, bezzegh keferű az te emlekezeted, azok-*

nak az embereknek az kik beke-
séggel birjak az ő jószágokat?
Valakinek ez vilagh talál lakó ho-
lye lenni, az Eghbül az, Eörök
sám ki vetesre kezd menni. Mert
két varost ezínál az két bertelem:
Ierúsalemet az Isten berteleti; Ba-
bilont ez világé építi Ierúsalemen
az bekekségh latafa; Babilonon
penigh az ósve zavarodasnak
hayléka ertetik. Az bekekségh
varosaban, soha bé nem mehet-
nek, valakik az békekséget nem
bertelek: oh vayha ezt megh gon-
dolnák, kik ez világon lakoznak,
mindenkor itt élneek, es soha el
nem vesnének.

Istennek Varosa. Bizony hoz-
zád illendő dolgokkal elmélke-
del. Mert ha ez világi lakosok,
ezeket jól megh hanoak vetnék,
ez után, ez világtul megh idege-
nednének, Istennek kedves fele-

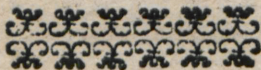
barati,

barati, és kedves allati lennének.
De az mi Vrunk jó akarattján,
nekünk kell örülnünk; az bűn-
sök megh térefén vigadnunk; az
földi bűntek hozzánk jóvetelit
kivánnunk, az kiből *Varosunk*
romlása épületit várjuk. Azom-
ban jóvel szerető *Lelek*, magad-
ban boldogh, boldogoknak
kedves választot tars! Vy ének-
kel, közleziön örömmel, titkos ö-
lelgetésekkel, mennyünk be a-
maz czudallatos hayléknak he-
lyére. Most imé te társlaid le-
sünk, az kik az előtt teneked sol-
gáltunk. Az előtt mezei Lilium-
ok között, most az ezer Angya-
lok közt tündököllyél; az Isten
Angyalival telepedgyél: Jóvel
és vigadgy, élvén örökké valo
bekészségben, mennyei világos-
ságban, Isten jelen léteben, és
az örökké valo hazádban.

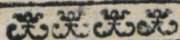
Lelek

Lelek. Oh mézzel folyo czu-
dallatos edelségh ! mely édes
vagy az elmélkedesben, édeseb
az könyörgésben, annalis édeseb
az áemlélésben, legh edeseb az
boldoghsagban ? Noha tel-
lyességgel be nem foghatlak, de
elégh ha birlak, örvendek ben-
ned, diczi rem azt, az ki i.
gazgat teged, es beléd
helyhezteret enge-
met.

V E G E.

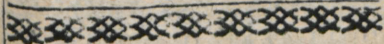

Kelly

Kelly fel az ki alból, es
tamadgy fel az halálbul,
es megh világosodik
neked az Christus.

Ephes. 4. 14.

Minden reánk költöt i-
dőt, samon veszik mint
költöttük el. Bern.

Atyamfiai, ha gondol-
lyátok hogy legyen vala-
mink, abban az házánk-
ban, kire az Menyei
Trombita forgalmato-

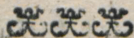
san

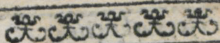

lan int bennünket, es a-
zért, megh tartoztattyá-
tok magatokat az jelen
valoktul, hogy ott effé-
lékhez jövendőben jut-
hassatok, ugy vagytok,
mint az kik nagyobb jo la-
kásért bőytólnék, es meg
tartoztattyák magokat,
az nagyobb mértékle-
tességhnek okaért.

Augult: in Psalm. 36.

EGYEDŰL ISTENE LE-
GYEN AZ DICZİS-
S E G H.

AZ OLVASOHOZ.

Ez munkaczkanak ki
niomtatásban lőttének
neminemű fogatkoza-
sok, mellyeket az niom-
tato eſeben nem vehetet,
mind ez kőninek Titulus-
ſat el fordította az har-
madik levéltől fogvan
mind az 131 leveligh olvas
azert mindenűt: Itile-
tre Senkentő utolſo trom-
bita ſo.

Emen-

Emendalandó fogyaszkodások.

Levelé.	Renden	Olvas	Törölés
2	10	Naladnál	kj.
	17	Deliáb	
4	3	Elcsiö.	az.
6.	18	Nezesere.	
7.		Karjaimmal.	
8	23	Hajaim.	
9.	18	Szokianak.	
10	7.	Az én	
11	12.	Vesek.	
12	11	Horgia.	
	12	Adgyak.	
14	16	Czeezemo.	
	13	Vnt.	
15	22	Vége.	
16	1	Örökké	
	18	Niüge.	
	13	Tennéké.	
17	3	Iol.	
	8	Nilammal.	
21.	12	Es	
	3	Felkelés hissem	
	5.	valaha.	
	8		

vele.	Renden.	Olvas.	Töröld ki.
	9	Niôvâd	
	13	Edefissem	
	10	Hajara.	
	9	Giengeltetefét	
	13	Nincz	
	10	Engesztetem	
	21.	Kövarados	
	22	Egeszét	
	8	Fogd be	
	3 es 4.	Tarsaim agiam,	
		bázam	
65	8	Palastolni	
67.	12	Valamine	
71	8	Kiket	
72	23	Kis	
76	13	Palok	
80	18	Arannias	
81.	4	Safarinak	
82	13	Vejendök	
	22	Czinosgatod	
83	1.	Angyalinak	
84	1.	Vigyaznod	
87	1.	Szemornak	

Zni-

Emendalandó fogyatkozások.

Levelé.	Renden	Olvas	Töröl.
2	10	Naladnál	kő.
	17	Deliáb	
4	3	Elseio.	
6.	18	Nezofere.	
7.		Karjaimmal.	
8	23	Hajaim.	
9.	18	Szokionak.	
10	7.	Az én	
11	12.	Vessek.	
12	11	Horgia.	
	12	Adgyak.	
14	16	Czeeczemo.	
	13	Vnt.	
15	22	Vége.	
16	1	Örökké	
	18	Niüge.	
	18	Tennéké.	
17	3	Iol.	
	8	Nilammal.	
21.	12	Es	
	3	Felkelß hissem	
	5.	valaha.	
	8		

evelen.	Renden.	Olvas.	Töröld ki.
	9	Niôvâd	
1	13	Edefissem	
7	10	Hajara.	
16	9	Giengeltetefét	
7	13	Nincz	
29	10	Engesztetem	
	21.	Kövarados	
31	22	Egeszt	
2	8	Fogd be	
33	3 es 4.	Taršaim agiam,	
		bázam	
65	8	Palastolni	
67.	12	Valamint	
71	8	Kiket	
72	22	Kis	
76	13	Palok	
80	18	Arannias	
81.	4	Safarinak	
82	13	Vejendök	
	22	Czinofgato	
83	1.	Angyalinak	
84	1.	Vigyaznod	
87	1.	Szomorvak	

Zni-

Levelen.	Renden	Olvas	Törölt
91.	11	Zinködvén	ki.
94	3	Szönöl.	
110	10	Aklombol való	
112	9	béiönélis	
115	15	Is tetemenis	
116	20	valtasot	
127.	19	Lelkit.	

